தா விபரம்
—
ஆண்டு 7,
„ 380

திராவிடநாடு

16 பக்கம்
விலை
இரண்டணா

இலங்கை 15 சதம் மலாய்நாடு 12 காசு

மலர் 8 | 20-11-49 | இதழ் 21

ஓ. எம். சுப்பிரமணியன்

மீறிக்கொண்டே இருக்கிறோம்

"நமக்கு சவுகரியமாயிருக்கும்போது மட்டிலும்தான் நாம் காந்திஜீயின் பெயரைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதா? மகாத்மாவின் பெயரைப் பயன்படுத்திக்கொண்டே, அவரது உபதேசங்களைத் தினந்தோறும் நாம் மீறி வருகிறோமே; இதற்கு எவ்வாறு ஜவாப் சொல்லப் போகிறோம்?"

சர்தார் பட்டேல்
(14—11—49)

எதிர்காலம்-இடர்மிகுந்தபாதை
(14-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

"மாகாணங்கள், தங்களுக்கென வருமானம் வரக்கூடிய போதுமான வழிகளை யுடையதாக இருக்க வேண்டும்!

மத்திய சர்க்காரின், 'கையேந்திகளாக', அவர்களை எதிர்பார்த்து நிற்பவர்களாக இருக்கக்கூடாது!

இப்படி யிருப்பதால் நாம், மக்களுக்குச் 'செய்யவேண்டுமென ஆர்வத்துடன் செய்ய முற்படும் திட்டங்கள்—மத்திய சர்க்கார் திடீரெனக் கையை விரிப்பதால்—நிர்மூலமாக்கப்படுகின்றன!"

இந்தச் சொற்களை, வீசியவர், பிரிவினை கோரும் நம்முடைய கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவரோ, சாதாரண காங்கிரஸ் தொண்டரோ, மேடையில் பேசிவிட்டுச் செல்லும் 'ஏனோ, தானோ'வோ, அல்ல! இம்மாகாணத்து மந்திரி! அதுவும்நிதிமந்திரி!! அண்மையில் வானொலியில் பேசிய போது மேற்கண்டவாறு கூறியுள்ளார், வெளிப்படையாக, மனந்திறந்து!

மத்திய சர்க்காரிடம் அடிக்கடி பிச்சை கேட்கவும், மூக்குடைபடுவதுமான நிலையிலிருப்பதால்தான், அவர், இவ்வண்ணம் மனமுடைந்து கூறியுள்ளார் போலும்! அவர், இக்கூற்றை வெளியிட்டதுகூட, மாகாண சர்க்காருக்குப் பணவுதவியோ கடனோ கிடையாது என, மத்திய சர்க்கார் கைவிரித்த 'சங்கதி' பற்றி, முகாரி பாடுகையில்தான்!

அது மட்டுமல்ல, அவர் குறிப்பிடுகிறார், "நான் அடிக்கடி சொல்வது போல, மத்திய சர்க்கார் கைவிரிப்பதால் ஏற்படும் சிக்கலைத் தவிர்க்க" மாகாணங்களுக்கு, வருமானம் தரக்கூடிய வரி இனங்கள் இருக்க வேண்டும், என்கிறார். இந்தத் தடவை மட்டுமல்ல, பன்முறையாகத்தான் சொல்லி வருகிறேன் என்கிறார்!

நாம் பிரிவினை வேண்டும், நம்மை நாமே கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும், என்கிறோம். அதற்கு மூல காரணமாக, மத்திய சர்க்கார் நம்மை எல்லா வகைகளிலும் சுரண்டிச்செல்வதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறோம்!

நாம் கூறுவதையே மந்திரியார் கூறுகிறார், மனமுடைந்து, பல தடவை மத்திய சர்க்காரால் மூக்கறுக்கபபட்ட காரணத்தால்!

மத்திய சர்க்காருக்கும் மாகாணசர்க்காருக்கும் ஏற்பட்டுவரும் புகைச்சல், எதில் ஆரம்பமாகிறது என்பதை, நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமன்றி, தேசியத் தோழர்களுக்கும், எடுத்துக் காட்டுவதாகும், மந்திரியார் மனங்கசிந்து கூறும் வார்த்தைகள்.

வருமானம் கொள்ளை கொள்ளப்படுகிறது எல்லா வழிகளிலும்.

—இது நாம் சொல்வது.

வருமான இனங்கள் நமக்கு இருக்க வேண்டும்.

—இது மந்திரியார் சொல்வது.

இரண்டு கூற்றுகளிலிருந்தும் தொனிக்கும் பொருள், தன் தேவைக்கான வருவாயும், பணநிலையும் உடையதாக, மாகாணம் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதற்கு வழி, மத்திய சர்க்காரின் தொடர்பை அறுத்துக் கொண்டால் தவிர வேறு வழியில்லை! ஆனால், இப்போதுள்ள நிலைமையில், மத்திய சர்க்கார் மாகாணங்களின் அதிகாரங்களைக் கைக் கொண்டு வரும் வேகத்தைப் பார்த்தால், புது அரசியலமைப்பைக் கவனித்தால், அந்நிலை ஏற்படவழிதென்படவில்லை! பாதை பயங்கரமாக இருக்கிறது!! எதிர்காலம் இருட்குகையாகக் காட்சியளிக்கிறது!

✻

பாலைவனக் 'குயில்'கள்!
16-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

என்பதையே முழக்கமாகக் கொண்டு துவக்கப்பட்ட பல மாதர் சங்கங்களும் உண்டாம், சீனாவில்!

பெண்ணடிமை இந்நாட்டில் எவ்வளவு கோரமாகஇருக்கிறதோ, அவ்வளவும் அங்கு உண்டு. அவைகளில் ஒன்றுதான் நாம், மேலே எடுத்துக் காட்டிய சம்பவம்!

* * *

இளமை மாறாதவள், இன்பம் நுகராதவள், வாழ்வுப் பயணத்தை அப்போதுதான் துவங்க ஆரம்பித்தவள் என்றாலும் கணவன் இறந்து விட்டான், சாவு அவனைப் பலி கொண்டுவிட்டது என்றால், அந்தச் "சிறுசி"ன் வாழ்க்கை முடிந்து விட்டது, அவள் இனிவாழ முடியாதவள், துர்ப்பாக்கியவதி, வந்த வழிக்கு நல்வழிகாண்பதே அவள்

செய்யவேண்டியது என்று அப்பெ
விதவை படாதபாடுபடுத்தப் படுகி
ளல்லவா, நம் நாட்டில். இதைப்போ
லவே சீனாவிலும், கட்டியகணவ
இறந்துவிட்டான்என்றால்மட்டுமல்
இவளை இவனுக்கு மணமுடி
போம் என்று நிச்சயார்த்த
செய்து, இந்தப்பையனுக்கும் இ
தப் பெண்ணுக்கும் இந்த நாளி
திருமணம் என்று முடிவு செய்ய
பட்டு, இருவருக்கும் வாழ்வுவிழ
நடத்தப்படும் நாள் வருவதற்கு
ஏதோ காரணத்தால், குறிப்பி
பட்ட அந்த மணமகன், திடீரெ
இறந்து விடுகிறான், இயற்கை
அவனைக் கொள்ளைகொண்டு விடு
றது என்றால், கல்யாணம் ஆகவில்லை
யென்றாலும், கணவன் மனைவியா
ஆக்கப்பட வில்லையென்றாலும், அ
தப்பெண் விதவை ஆகிவிட்டா
என்றுதான்எல்லோராலும் கருதப்ப
டுவாள்! 'இன்னானுக்குஇவள்'என்
மணமகன் வீட்டார் நிச்சயித்து
பெண்பேசி, பரிசம் கொடுத்து வி
டுப் போய்விட்டார்கள் என்றா
அந்தப் பெண், அவர்கள் வீட்டுக்
அடிமையாகி விட்டாள் என்றுதா
எண்ணப்படுவாள்!

மகன் இறந்து விட்டானே, இன்
யென்ன வேறுயாருக்காவது அவ
மணம் செய்விக்கப்பட்டு, மகிழ்ச்
யுடன் வாழட்டுமே என்று எவரு
கருதமாட்டார்கள். மகன், செத்த
விட்டான், அவனுக்கு ஆகவேண்
டிய கிரியைகளெல்லாம் அவனுக்கு
செய்தாகிவிட்டது, மாண்டவ
இனி மீளமாட்டான், ஆகவே அந்த
மங்கையை, இன்னொருபையனுக்கு
மணம் முடித்துக் கொடுக்கட்டுமே
என்று, விட்டுவிட மாட்டார்கள்!

இன்னவனுக்கு இவளைக்கட்ட
வைப்பது என்று நிச்சயார்த்த
ஆகிவிட்டால், அவனும் அவளு
புருடன் மனைவி ஆகிவிட்டார்கள்
என்றுதான் அர்த்தம் என்பார்கள்
இதன் காரணமாகவே, மரப்ப
கைத் திருமணம் நடைபெறும்.

மகன் தான் இறந்துபோய்விட்
டானே, இனித் திரும்பியா வர
போகிறான், ஏன் இந்தப்பெண்ணின்
வாழ்க்கையைக் கெடுக்க வேண்டு
என்று எண்ணமாட்டார்கள்—த
மகனுக்கு, என்று மணநாள் குறித்தி
ருந்தார்களோ, அன்று அத்தி

(12-ம் பக்கம் பார்க்க)

கம்பராமாயணம் என்றால்.........!

"கம்பன் எடுத்துக்கொண்ட ...தையைப் பற்றிக் கவலையில்லை. ...தை எப்படி அவன் உருவாக்கி ...ருக்கிறான்? எந்த ஒளியை ...சும்படி செய்திருக்கிறான்? என் ...னவற்றை எண்ணிப் பார்த் ...ால், அவன் கடவுள் தன்மையை ...டைந்துவிடுகிறான்"

...ன்ற விளக்கத்தை உள்ளடக்கிய ...மைச் சொற்பொழிவுடனும், ...றியாத ஒரு அமைச்சரின் ...ப விழா வைபவத்துடனும், ...ின் நம்பிக்கைக்கு ஏற்ற வகை ...கம்பராமாயணத்தைப் பதிப் ...வேண்டுமென்ற தீர்மானத்துட... இவ்வாண்டுக் கம்பர் மாநாடு ...பெற்றிருக்கிறது.

...பன் ஒரு கவி எனவே, தன்னு... கவித்திறமையைக் காட்டுவ... வழி எது என்று எண்ணிய ...னவே, வால்மீகி இராமாயணம் ...ராமாயணமாக மாறியதாகும். ...னவதில் திறமை பெற்றிருந்த ...ன், தன்னுடைய கவிதா திற...யக் காட்ட வேறுவழி எதுவும் ...க்காமல், வேறொருவர், ...ரு மொழியில் பாடி வைத்தி... ஒரு கவிதையை எடுத்து ...துக்கொண்டு, அதன் வாயிலா ...ன்னுடைய கவிதா திறத்தைக் ... முனைந்ததே முதற் பெருங் ...ரும்.

...க காலக் கவிஞர்களிலிருந்து ...றைய கவிஞர்கள் வரை—கவி ...ளென்றுமதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் ...இரவல் கவிதையை ஆதரமாக ...த்துத் தம்முடைய கவிதாதிறத் ...காட்டியதே இல்லை. அதிலும் ... போன்ற சிறந்த கவிஞர்கள், ...ஒரு மொழியிலுள்ள கவி...ய இரவல் வாங்கி அதன்மூலம் ...ர் கவிதா திறத்தைக் காட்டு ...தமிழுக்கும், தமிழ் மக்களுக் ...மாற்றமுடியாத மாசை உண் ...டுவதாகும். தமிழ் நாட்டிலி ...சிறந்த கவிஞர்கள், எல்லாரும் தங்களுடைய கவிதா திறத்தையும் கற்பனா ஆற்றலையும் தங்கள் நாட்டு வரலாறுகள் மீது வைத்தே காட்டியிருக்கிறார்கள். திருவள்ளுவர் போன்ற உலகம் போற்றும் கவிஞர்கள் எதனையும் இரவல் வாங்காமல், தங்கள் சொந்த அறிவையும் அனுபவத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே உலகம் முழுவதற்கும் பயன்படக்கூடிய சிறந்த அறிவு நூல்களைக் கவிதை வடிவில் ஆக்கித் தந்துள்ளார்கள்.

ஆனால், கம்பருடைய கவிதை நூல், அவர் வாழ்ந்த நாட்டின் வரலாறுமன்று; அவருடைய சொந்தக் கற்பனையுமன்று; மொழிபெயர்ப்புமன்று.

கம்பரால் ஆக்கப்பெற்ற இராமாயணம், வால்மீகி இராமயணத்தின் மொழிபெயர்ப்பாய் இருக்க, அதனை, மொழிபெயர்ப்பு நூல் அல்ல என்று எப்படிச் சொல்லலாம் என்பதாகச் சிலர் கேட்கக் கூடும். கம்பராமாயணம் உண்மையான மொழிபெயர்ப்பு நூல்அல்ல என்பதைக் கம்ப நண்பர்களே ஒப்புக் கொள்ளும் போது, நாம் அதனை எப்படி ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நூல் என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியும்?

"மக்களின் மனோநிலையை நன்கு தெரிந்துகொண்டு, அந்தக் காலத்திற்கேற்பக் கம்பர் கவி புனைந்துள்ளார்"

என்று, கம்பர் நாட்டுத் தலைவர் தோழர் மீனாட்சி சுந்தரனார் அவர்களே குறிப்பிட்டுப் பேசியுள்ளார், எனவே, கம்பர், தான் வாழ்ந்த காலத்திலிருந்த மக்கள் எந்தவிதமான மனோ நிலையுடன் இருந்தார்களோ, அந்த மனோநிலைக்கு ஏற்பக் கவி புனைந்தாரேயன்றி, வால்மீகி இராமயணத்தை அதில் உள்ளபடி மொழிபெயர்க்கவில்லை என்பது நன்கு தெளிவாகும்படி எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கம்பராமாயணம் ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நூல் அல்ல என்பதை மேலும் வலியுறுத்தும் முறையில் தோழர் மீனாட்சி சுந்தரனார் அவர்கள்,

"சீதையைக் கற்புக் கணிகலமாகவே எடுத்துக் காட்டுகிறார் கம்பர்"

என்று கூறுவதன் வாயிலாகக் கம்பராமாயணம் ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நூலல்ல என்பதை நிலைநாட்டியுள்ளார். அதாவது, வால்மீகியால் கற்புக்கணிகலமாக்கப்படாத சீதையைக் கம்பர் கற்புக்கணிகலமாக்கியுள்ளார் என்றுபேசியுள்ளார். வால்மீகி சீதையைக் கற்புக்கணிகலமாக்கவில்லை என்பதும், கம்பராலேயே சீதை கற்புக்கணிகல மாக்கப்பட்டாள் என்பதும் இதனால் நன்கு தெளிவாகின்றது. தமிழ் நாட்டு மக்களின் மனோநிலை, கம்பர் காலத்தில், கற்பை அணிகலமாகக் கொண்டிருந்ததாலேயே, அந்நிலைக்கேற்ப வடநாட்டுச் சீதையைப் பற்றித் தமிழ் மக்கள் கம்பராமாயணத்தில் படிக்கும்போது சீதையைக் கற்புக் கணிகலமாகப் பாடாவிட்டால், தமிழ் மக்கள் அவளைப்பற்றி இழிவாக எண்ணுவது மட்டுமன்றி, இப்படிப்பட்ட ஒரு கதையை ஏன் கம்பர் தமிழில் பாடினார் என்று தன்னையும் இழிவாகப் பேசுவார்களே என்று அஞ்சியதாலேயே, கம்பர் சீதையைக் கற்புக் கணிகலமாக வைத்துப் பாடியுள்ளார் என்ற உண்மையைத் தோழர் மீனாட்சிசுந்தரனார் அவர்கள் நன்கு விளக்கிப் பேசியுள்ளார்.

வால்மீகி சீதையைக் கற்புக் கணிகலமாகப் பாடியிருந்தால், கம்பர், சீதையைக் கற்புக்கணிகலமாகவே எடுத்துக் காட்டுகிறார் என்று கூற வேண்டியதே இல்லை. வால்மீகி செய்யாத ஒன்றை, அதாவது, வால்மீகியால் கற்புக் கணிகலமாக்கப்படாத சீதையைக், கம்பர், தன் நாட்டுப் பண்புக் கேற்பக் கற்புக் கணிகலமாக்கி இருக்கிறார் என்பது தான் அந்த வாசகத்தில் உள்ள பொருளாகும். வழிதே கற்புக்கணி

கலமாக என்று கூறாமல், ஒன்றன் பொருளை நன்கு வலியுறுத்தும் முறையில் பயன்படுத்தப்படும் 'ஏ' காரத்தை முன்னிலைப்படுத்திக், கற்புக் கணிகலமாகவே என்று அழுத்தந் திருத்தமாக விளக்கியுள்ளார்.

சீதை இராவணனால் தூக்கிச் செல்லப்பட்டவள் என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு சிலர் அவள்மீது தவறான குற்றத்தைச் சுமத்திவிட்டால், சீதையைக் கடவுளாக்க எண்ணிய கம்பரின் நோக்கம் சிதைந்துவிடுமோ என்ற அச்சமும் அவருக்குண்டாகி, எப்படியாவது சீதையைக் கற்புக்கணிகலமாகக் காட்டித் தீரவேண்டிய அவசியத்தில் அவர் சீதைக்குக் கற்புத் தன்மை கற்பித்திருக்கலாம். எப்படியோ—எதற்காகவோ கம்பர் சீதையைக் கற்புக் கணிகலமாக்கி விட்டார். அந்த வகையில் நாமும் கம்பரைப் பாராட்டுகிறோம். கற்பின் உயர்வைப் பேணி நடக்கும் தமிழ் மக்கள் உள்ளங்களில் கற்பிழந்த மங்கையரின் வரலாறுகள் இடம் பெறாமல் இருக்கக்கூடிய முறையில் சீதையைக் கற்புடையவளாக்கிக் காட்டிய கம்பரின் கவிதா திறத்தை நாம் பாராட்டாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? ஒருவேளை வால்மீகிக்கு இந்நிகழ்ச்சி சீற்றத்தை உண்டாக்கலாம். நம்மால் கற்புக் கணிகலமாக்கப்படாத ஒரு பெண்ணை, நம்முடைய உடன்பாட்டைப் பெறாமல் கம்பர் எப்படி அவளைக் கற்புக் கணிகலமாக்கியிருக்கலாம் என்று சினக்கக்கூடும். நம்முடைய நூலை மொழி பெயர்த்த கம்பர், நம்மால் எழுதப்படாததைப் புகுத்தியும், எழுதப்பட்டதை மாற்றியும் ஏன் பாடவேண்டும் என்றும் கடியலாம்.

ஆனால், நம்முடைய பண்பாடு அப்படிப்பட்டதல்ல. எதை யார் எழுதினாலும், அது மக்களுக்குப் பயன்பட்டு நல்ல ஒழுக்கத்தையும் அறிவையும் உண்டாக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டுமென்பதேயாகும்.

இனி, கம்பர் இவ்வாறு பாடியதற்காக வால்மீகி ஒருவேளை சினங் கொள்ளக்கூடும் என்று நாம் கூறிய போதிலும், உண்மையிலேயே அவருக்கும் அந்த உரிமை ஏற்படக் காரணம் இல்லையென்றே தெரிகிறது. எப்படியென்றால், வால்மீகியால் பாடப்பட்ட இராமாயணம் கூட உண்மையான வரலாற்றின்பாற் பட்டதல்ல என்பது புலனாகின்றது. கம்பர் மாநாட்டுத் தலைவர்,

"வால்மீகி தனது இராமாயணத்தில், கம்பர் காலத்துக்கு ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த சமுக ஆசார பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றி வருணித்திருக்கிறார்"

என்று குறிப்பிட்டுப் பேசியுள்ளார். அதாவது, வால்மீகி தம்முடைய காலத்துப் பழக்க வழக்கங்களையும் சமுக ஆசாரங்களையும் அடிப்படையாக வைத்துத் தான் இராமாயணத்தைப் பாடியிருக்கிறார் என்பதுதான் இதன் விளக்கமாகும். அதுவுமன்றி, வால்மீகியால் எழுதப்பட்ட இராமாயணத்தில் காணப்படும் நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் வால்மீகி காலத்திலோ அல்லது அவருக்கு முற்பட்டகாலத்திலோ நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் அல்ல என்பதும்; இராமாயணத்திலுள்ள நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம், வால்மீகியால் இராமாயணம் எழுதப்பட்ட பின்னரே நடைபெற்றன என்பதும் இராமாயணம் பற்றிக் கூறப்படும் சில விளக்கங்களாகும்.

எனவேதான், மொத்தத்தில் இராமாயணம் மக்களுக்குத் தேவையும் பயனுமற்ற ஒரு நூல் என்று நாம் கூறுகிறோம். வால்மீகியால் எழுதப்பட்ட இராமாயணம், அதில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகள் நடப்பதற்கு முன்னரே, இப்படியிப்படி நடக்கும் என்ற யூகத்தின் பேரில் கற்பனையாக எழுதப்பட்டதால், அதனை உண்மையென்று ஒப்புக் கொள்ள முடியாதென்றும், கம்பரால் எழுதப்பட்ட இராமாயணம், வால்மீகியால் எழுதப்பட்ட இராமாயணத்துக்குமுற்றிலும் மாறுபட்ட கற்பனையாக இருப்பதால் அதனையும் ஒப்புக் கொள்ள முடியாதென்றும் கூற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். வால்மீகி இராமாயணமாவது, அதனைப்படிப்பவர்களுக்கு, ஒரு அரசன் இன்னொரு அரசனோடு போர் தொடுத்து வெற்றி கொண்டான் என்ற அளவோடு முடிகிறது. வால்மீகிஇராமாயணத்தில் இராமன் கடவுளாக்கப்படவில்லை—சீதை கற்புக்கணிகலமாக்கப்படவில்லை. ஆனால் கம்பராமாயணத்தில், இராமன் கடவுளாக்கப்பட்டும்—சீதை கற்புக்கணிகலமாக்கப்பட்டும்——திராவிட மன்னனான இராவணன் இரக்கமிலா அரக்கனாக்கப்பட்டும், அதேசம[...]
தில் அவனுடைய தம்பி விபீட[...]
ஆழ்வாராக்கப்பட்டும், அனும[...]
ஆண்டவனாக்கப்பட்டும்—வா[...]
கொடியவனாகக்கருதிக் கொல்[...]
பட்டும் — இந்நிகழ்ச்சிக[...]
எழுதிய கம்பரும் ஆழ்வாராக்[...]
பட்டதாகவுமன்றோ கம்பராம[...]
ணம் காட்சியளிக்கிறது. என[...]
தான், வால்மீகி இராமாயணத்தை[...]
கண்டால் ஏற்படாத சீற்றம்,[...]
பராமாயணத்தைக் கண்டால் கரு[...]
துத் தெளிவுள்ள எவருக்கும் [...]
படுகிறது—அப்படிப்பட்ட பொ[...]
மையும்—புளுகும் — கொடுமை[...]
நிறைந்துள்ள ஒரு நூலை அழி[...]
வேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறத[...]

எனவேதான், கம்பர்மாநா[...]
டுத் தலைவர் கூறியது போ[...]
கம்பன் எடுத்துக்கொண்ட க[...]
யைப் பற்றி நாமும் க[...]
லைப்படாமல், கம்பர் அத[...]
உருவாக்கிய முறையையும், அ[...]
வீசப்படும் ஒளியின் தன்மை[...]
யும் நாம் நன்கெண்ணிப்பார்த்[...]
அவை நம்மக்களின் அறிவை[...]
பண்பையும் பாழ்படுத்தும் மு[...]
யில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்[...]
கருதிக் கண்டிக்கிறோம்.

சாதாரண ஒரு அரசன் க[...]
யைக் கம்பர் தன்னுடைய கவி[...]
திறத்தால் வழிபாட்டிற்குரிய "ப[...]
நூல்" ஆக்கியதைக் கண்டிக்கிறோ[...]
நம்முடைய நாட்டை நல்லமுறை[...]
ஆண்டு நமக்கு நன்மைகள் ப[...]
செய்த நம்முடைய அரசர்கள[...]
சேர—சோழ — பாண்டியர்களை[...]
நாம் கடவுளராக்கி வழிபடா[...]
இருக்கும் மக்கட் பண்பாட்டி[...]
ஊறுதேடும் முறையில் அயோ[...]
தியை ஆண்ட ஒரு அரசனை ஆண்[...]
வனாக்கி, அவனுடைய வரலாற்றை[...]
கூறும் நூலைப் பக்திநூலாக்[...]
நம்மை எல்லாம் இராம வ[...]
பாட்டுக் குரியவர்களாக்கும் கம்[...]
ராமாயணத்தைக், கருத்தில் சிறித[...]
வாவது தெளிவும், மனிதாபிமா[...]
உணர்ச்சியுமுள்ள யார்தான் ஒப்[...]
கொள்ள முடியும்?

கம்பன், நம்மவன், கவிஞன் என்[...]
தற்காக அவன் எது செய்தாலு[...]
அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா[...]
பாராட்டவேண்டுமா என்பதை[...]
கம்ப நண்பர்கள் சிந்தித்துப்பார்[...]
வேண்டாமா?

ம்ம' கம்பன் நமக்குச் செய்த
மைதான் கம்பராமாயணத்தில்
கு தெரிகிறதே! அயோத்திமன்
ஆண்டவனுக்கப்பட்டான்!
ங்கை மன்னன் இரக்கமிலா அரக்
க்கப்பட்டான்! சங்ககாலப்புலவர்
, நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும்
றம் குற்றமே என்று கடவுளையே
டித்தார்கள்! கம்பனோ ஆரிய
னன் திராவிட மன்னனை இழிவு
த்தித் தோற்கடித்தான், எனவே
யமன்னனும் இராமனை அன்புடன்
பணிந்து வணங்குங்கள் என்று
ணயிட்டான்! எனவே கம்பனை
ழ்த்தி, கம்பராமாயணத்தைப்
ற்றி வாழுங்கள் என்று இன்றும்
க்கு அறிவுரை புகட்டச் சிலர்
ழ் நாட்டில் இருக்கின்றனர் என்
இதைவிட ஆச்சரியம்
றென்ன இருக்கமுடியும்!

ம்பன் கடவுள் தன்மையை
டைந்துவிட்டான் என்பதாகக்
நண்பர்கள் கூறிக் களிப்
கடலில் மூழ்குகின்றனர். தமிழ்
ழியை வளர்த்து, தமிழர் நாக
த்தைப் பேணி நாட்டின் உயர்
கு நலம்பல செய்த சங்க காலப்
வர்களுக்குக் கடவுள் தன்மை
ிக்காத நாம்—அயோத்தி இரா
கதையைப் பாடிய கம்பனுக்குக்
வுள் தன்மை கற்பிக்க வேண்டு
ம்! அறிவுப் புதையலை அள்ளி
ளி வீசிய திருவள்ளுவருக்கே
வுள் தன்மை கற்பியாமல்,
வரை அறிவின் திலகமாகவே
த்துப் போற்றும் நாம்—அரா
ஆண்டவனுக்கிய கம்பனுக்குக்
வுள் தன்மை கற்பிக்க வேண்டு
ம்! எப்படி இருக்கிறது 'கம்ப
பர்களின் போக்கு?

"கம்பன் இராம காதையை எப்
உருப்படுத்தி யிருக்கிறான்?"
று கேட்கிறார் கம்பர் மாநாட்டுத்
வர். கம்பன், அயோத்தி அர
இலங்கை அரசனைப் போரில்
ன்றதாகக் கூறப்படும் சாதாரண
கதையைப் 'பக்தி நூலா'க்கும்
ான காரியத்தைச் செய்வதன்
லாகத் தமிழ் மக்களின் தன்
ப்பாடு கூடிய சிறந்த பண்பாட்
கே நீங்காத மாசை உண்டாக்கி
க்கிறான் என்று கூறுகிறோம்.
லும் அவர் கேட்கிறார், "கம்பன்
தான் எடுத்துக்கொண்ட கதையில் எந்த ஒளியை வீசும்படி செய்திருக்கிறான்" என்று. கம்பன், மனிதனை மகேசுவரனுக்கும் மதியீனத்தைச் செய்வதன் வாயிலாகத் தன்னுடைய அறியாமையைத் தவிர வேறு எந்த விதமான 'ஒளி'யையும் நமக்குக் காட்டவில்லை என்று நாம் கூறுகிறோம். இனிக், கம்பராமாயணத்தில் ஏதாவது 'ஒளி' வீசுகிறதென்றால், அது, திராவிட மன்னனாகிய இராவணன் சீதையிடம் நடந்துகொண்ட பெருந்தன்மையாகிய 'ஒளி'யைத் தவிர வேறு எதனையும் நாம் காண முடியாது. சீதையைத் தூக்கிக் கொண்டு போன இராவணன், சீதையின் உடலைத் தீண்டாமல், அவளை, அவள் இருந்த பர்ணசாலையுடன் சேர்த்தே தூக்கிக்கொண்டுபோனான் என்று சொல்லப்படுவதை நோக்கும் போது அவனுடைய பெருந்தன்மையை என்னென்பது. இராமனும் இலக்குவனும் சூர்ப்பனகையை மானபங்கப் படுத்திய மிருகத் தன்மையையும், இராவணன் சீதையிடம் காட்டிய மனிதத் தன்மையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், போதும்.

நாம் கூறும் இவ்வுண்மையைக் கம்பர் மாநாட்டுத் தலைவர் தோழர் மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களும் ஒப்புக் கொள்கிறார்.

"கம்பரின் இராவணன் ஒரு தீமையையும் செய்யவில்லை. சீதையைக் கொண்டு சென்ற போதிலும், அவன் சீதையை ஒன்றும் செய்யவில்லை"

என்று கூறுகிறார். என்றாலும் அவர் ஒரு முக்கியமான உண்மையை மறைத்திருக்கிறார். அதாவது, இராவணன் தீமை எதுவும் செய்யவில்லை என்றும் கூறவேண்டும்; அதே சமயத்தில், இராவணன் தீமையே செய்தான் என்ற போதிலும், கம்பர் அவனால் செய்யப்பட்ட தீமையை எடுத்துக்காட்டாமல் 'பெருந்தன்மை'யாக நடந்துகொண்டார் என்பதையும் கூறவேண்டும் என்ற முறையில் பேசியிருக்கிறார். அதாவது,

"கம்பரின் இராவணன் சீதையை ஒன்றும் செய்யவில்லை"

என்று கூறுகிறார். இதன் பொருள் என்ன? கம்பரின் இராவணன் தீமை செய்யவில்லை; வால்மீகியின் இராவணன்தான் தீமை செய்தான் என்பதன்றி இதற்கு வேறென்ன பொருள் இருக்கமுடியும்? வால்மீகியால் தீயவனாகக் காட்டப்பட்ட இராவணன், கம்பரால் நல்லவனாகக் காட்டப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? உண்மையாகவே கம்பருக்கு அந்த நல்லெண்ணம் இருந்ததான் அவ்விதம் செய்தாரா? கம்பரால் கையாளப்பட்ட முறை எதனை அடிப்படையாகக் கொண்டதென்பதை அறிய முடியாத இன்றைய புலவர் பெருமக்களின் திகைப்பைக் கண்டு உண்மையிலேயே நாம் இரக்கப் படுகிறோம்.

சீதைக்கு உயர்வும் கடவுள் தன்மையும் காட்டுவதையே அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்ட கம்பர், சீதையை இராவணன் தொட்டான் என்று கூறினால், அது அவளுடைய கற்புத் தன்மைக்கு இழுக்கை உண்டாக்கி, அவளைக் கடவுள் தன்மையுடையவளாக்க முடியாது போகுமே என்று கருதியதாலேயே, இராவணன் சீதையை அவளிருந்த பர்ணசாலையுடன் தூக்கிக்கொண்டு போனான் என்று கம்பர் புனைந்துரை கூறிப்புகுந்துள்ளார் என்பதனை உணராததாலோ அல்லது உணர்ந்தும் உள்ளதை உள்ளபடி உரைக்க வேண்டுமென்ற மனஉறுதி இல்லாததாலோதான் இன்றைய புலவர்கள் 'இரண்டுங்கெட்டான்களாக' உள்ளனர்.

நாம், சீதையைப்பற்றி வால்மீகி கூறுவதையோ, கம்பர் கூறுவதையோ ஒப்புக்கொள்வதில்லை. ஏனென்றால், இரண்டுபேரும் உண்மையை உரைக்கமுடியாத நிலையில் நின்றே இராமாயணம் பாடியுள்ளனர். வால்மீகி, இராமாயண நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதற்கு முன் இராமாயணம் பாடியவர். கம்பர், வால்மீகி இராமயணத்தை மாற்றியும் திரித்தும் பாடியவர். எனவேதான் இராமாயணம் என்ற நூலே நமக்கு வேண்டாம் என்று கூறுகிறோம்—இராமாயணம் இல்லாமலேயே மக்கள் வாழ முடியுமென்றும் கூறுகிறோம். கம்பர் ஒரு கவிஞன் என்பதற்காக வேண்டுமானால், அவரைப் போற்றுவோம்; ஆனால், ஒரு கவிஞன்—தமிழன் தன்

நாட்டுவரலாறுகள்—மக்கள் அறிந்து பயன்படக்கூடிய வகையில் எத்தனையோ இருக்க, அவற்றையெல்லாம் தன்னுடைய கவிதா திறத்தால் உருவாக்காமல், ஏன் ஒரு வடநாட்டு மன்னனின் கதையை இரவல் வாங்கித் தன்னுடைய கவிதா திறத்தைக் காட்டவேண்டும் என்பதற்காக அவரைக் கண்டிப்போம்; அதிலும் ஒரு அரசனை ஆண்டவனுக்கிக் காட்டுமளவுக்கு அவருடைய கவிதா திறம் பயன்படுத்தப்பட்டதே என்பதற்காக அவரை வெறுப்போம்; தன் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மன்னன் (இராவணன்) ஒரு தீமையும் செய்யவில்லை என்பதை அறிந்திருந்தும், அவனை இரக்கமிலா அரக்கனுக்கியதற்காக அவரைக் கடிவோம் என்ற இன்னபிற காரணங்களைக் காட்டியே நாம் கம்பராமாயணத்தைக் குறை கூறுகிறோம் என்பதைக், கம்பராமாயணமென்றால் உடனே கன்னத்தில் போட்டுக்கொள்ளும் கருத்தில்தெளிவற்றவர்கள் உணரவேண்டும்.

கம்பர்மாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்த தோழர் மீனுட்சிசுந்தரம் அவர்கள், இராவணன் தீமை ஏதும் செய்யவில்லை என்பதை வலியுறுத்திப் பேசியபொழுது, அவனால் செய்யப்பட்ட ஒரு குற்றத்தையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். என்ன அந்தக் குற்றம்?

> "சாம்ராச்சியவெறியினால் மற்ற மக்கள் எல்லோரையும் அடிமைப் படுத்தி அசுர அரசு நிறுவவேண்டும் என்ற ஒரே குற்றத்தைத் தான் அவன் செய்தான்"

இது,இராவணனால் செய்யப்பட்டது ஒரே ஒரு குற்றம்தான் என்பதற்கு மாநாட்டுத் தலைவர் தரும் விளக்கமாகும். இந்த ஒரு குற்றத்தைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான குற்றத்தையும் இராவணன் செய்யவில்லை. இந்தக் குற்றத்தைச்செய்ததற்காகவா இராவணனை அரக்கனுக்கி, இராமனைக் கடவுளாக்க வேண்டுமென்று நாம் கேட்கிறோம். சாம்ராச்சியவெறிதான் இன்றும் இருக்கிறதே! பல ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன், ஒரு அரசன் இன்னொரு அரசனைத் தோற்கடித்துத்தானே ஆட்சி புரிய வேண்டுமென்ற ஆசை இருந்ததில் வியப்பென்ன இருக்க முடியும்? அன்று, இலங்கை மன்னன் அயோத்தியை ஆட்சிபுரிய விரும்பியது குற்றமென்றால், சாம்ராச்சிய வெறி என்றால், இன்று, டில்லி சென்னையையும் பிறமாகாணங்களையும் அடக்கி ஆள விரும்புகிறதே! இது எந்த 'வெறி' யின்பாற்பட்டதென்று நாம் கேட்பதில் தவறென்ன என்றுகேட்கிறோம்.

இதற்கு முன்பெல்லாம், இராமனுக்குக் கடவுள் தன்மை கற்பிப்பதற்காக, கம்பராமாயணத்துக்கு உயர்வு தேட முனைந்தவர்கள் எல்லோரும் என்னென்னவோ குற்றங்களைச் சுமத்தி இராவணனை இழிவுபடுத்திக்காட்டினார்கள். ஆனால்,இப்போது இராவணனால் செய்யப்பட்ட குற்றம் 'சாம்ராச்சியவெறி' ஒன்றுதான் என்ற அளவுக்கு வந்துவிட்டார்கள். இதுவரையில் கம்ப நண்பர்கள் மீது நமக்கிருந்த வெறுப்பு ஓரளவு குறைந்துவிட்டதென்றுகூடச்சொல்லலாம். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் இறங்கி வந்துள்ளார்கள்.

> "குற்றங்குறைகள், இடைச்செருகல்கள் முதலியவையற்ற பிரமாணிகமான கம்பராமாயணப் பதிப்பு ஒன்று வெளியிட வேண்டும்."

என்று கம்பர் மாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளார்கள். எனவே, இப்போதுள்ள கம்பராமாயணத்தைக் கம்ப நண்பர்களே ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்பது இத்தீர்மானத்தால் நன்கு தெளிவாக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால், கம்ப நண்பர்களுக்கும் நமக்குமுள்ள கருத்து வேறுபாடு, கம்பராமாயணம் என ஒன்று இப்போதிருப்பதுபோல் தமிழ் மக்களை இழிவுபடுத்தும் முறையில் இருக்க வேண்டுமா? தேவையா என்பதில்தான் இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் கம்பராமாயணத்தைக் குறை கூறுவதா, அடுக்குமா இந்த அக்கிரமம் என்று நம்மை நையாண்டி செய்தவர்களே, இன்று, கம்பராமாயணம் மக்களின் நம்பிக்கைக் குரியதாக இல்லை என்கிறார்கள் என்றால், இன்னும் சில காலத்துக்கு நம்முடைய பிரசாரத்தைத் தளரவிடாமல் செய்து வருவோமானால், இனிப் புதிதாகப் பதிப்பிக்கும் கம்பராமாயணத்திலும் குறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், அவற்றிற்கும் சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை விடக், கம்பராமாயணம் என்பதாக ஒன்று நா
இருக்கவேண்டிய அவசிய
தேவையும் இல்லை என்ற முடி
வந்துவிடுவார்கள். கம்பராமாய
இல்லாமற் போவதால், கம்பரு
கவிதா திறம் கெட்டுவிடாது எ
எண்ணவும் செய்வார்கள்.
ராமாயணம், வேண்டுமானால், அ
கவிநயத்தை நுகர்ந்து இன்பு
முறையில், 'கம்பராமாயணக்
நயம்' என்ற பெயரோடு அதிலு
ஆபாசங்களும், அறிவுக் கொவ
பகுதிகளும் நீக்கப்பட்டு இரு
அதுவே போதும் என்ற அளவு
வந்துவிடுவார்கள். அதுவரை
முடைய பணியைத் தொட
நடத்தத்தான் வேண்டும். ந
டைய பிரசாரங்கள் எல்லாம்
வில் வெறுக்கப்பட்டும் நைய
செய்யப்பட்டுமே வந்து கடை
தான் வெற்றி பெற்றிருக்கின்
என்பதை நாடு நன்கறியுமாத
கம்பராமாயணத்தைப் பொறு
வரையிலும் நாம் வெற்றியே
போம் என்ற உறுதியும் நம்பி
யும் நமக்கிருக்கிறது.

❀

சிங்கமும் வெள்ளாடும்!

—❀—

மாகாண சர்க்கார், யூனி
சர்க்கார் கட்டளைகளை நி
வேற்றத்தவறினால், அதன் நிர்
கத்தை யூனியன் பிரசிடெண்
ஏற்று நடத்தலாம் என்ற ப
ஷரத்துபற்றி டெல்லி அ
சபையில் நவம்பர் 15ந்தே
விவாதம் நடைபெற்றபொழு
பார்க்கவா (கிழக்குப்பஞ்சாப் காங்கிர
பிரமுகர்) கூறினர்.

"இந்த ஷரத்து நிறைவேற்
பட்டால் இந்தியாவின் பிரசி
ஒரு மொகலாய சக்கரவர்த்தி
மட்டுமல்ல, ஒரு சிங்கம்
ஆவார். அந்தச் சிங்கத்தின்மு
நடுநடுங்கக்கூடிய, வெள்ளாடுகளை
மறியாடுகளைப்போலவே மாகா
சர்க்கார்கள் இருக்கும்!"

...துவிட்டார்! வரப்போகிறது!!

...1-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி

...வேஷம்போடும் முதலாளிக
...மோகன வலையில் வீழ்ந்து
...காரணத்தால், அவர்களால்
...க்கி வைக்கப் பட்டிருக்கும்,
...ளை லாபப் பணத்தை வெளிக்
...ர, சிரத்தை கொள்ளவில்லை!
...று பார்க்கவில்லை!!

...முகம், கமலாவிடம் கெஞ்சி
...போலக் கெஞ்சிப்பார்த்தனர்,
...செய்வோம் தெரியுமா என்று
...ிட்டுப் பார்த்தனர், மிரட்டி
...ர்த்தனர், வருமான வரியில்
...க தருகிறோம், முதலாளிமார்
...பதுக்கி வைத்திருக்கும்
...தையெடுத்துவந்து தொழிற்
...ளை நிறுவுங்கள், புது ஸ்தாப
...ள ஏற்படுத்துங்கள், மக்கள்
...ருக்கடியைத் தீருங்கள், என்
...ம் முகத்தைப் பிடித்து, கன்
...த் தொட்டு, 'கண்ணல்ல'
...கொஞ்சி, கெஞ்சிக் கேட்டும்
...னர்! கெஞ்சுதலுக்கும் மிஞ்
...க்கும் அஞ்சிவிடுவாளா—தாசி.
...பாலவே ஆயிற்று 'கனம்'க
...லை! அதன் காரணமாகவே
...யார் வீட்டை'த் திரும்பி
...வேண்டிய நிலையும், 'பணம்
...ங்கள்' என்று பல்லிளிக்க
...டிய கட்டமும் ஏற்பட்டிருக்
... இந்தக் கட்டம்தான், பண்
...நேருவின் அமெரிக்க விஜயத்
...ாரணங்களில் ஒன்றாகும்.

* *

...டிதநேரு அவர்கள், அமெரிக்
...ருந்து திரும்பிவிட்டார், அவ
...ருப்பப்படியே இனி, இங்கு,
...க்க மூலதனம் வரலாம். என்
...ன நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கி
...மெரிக்காவின் மூலதனத்தை
...யாடு, இந்தியசர்க்கார் வரவேற்
...காரணம் இந்தியாவில் புதுத்
...ற்சாலைகள் ஏற்படவும், அதன்
...ாக, பொருள்கள் உற்பத்தி
...ப்பட்டு, மக்களுடைய வாழ்க்
...ரம் உயரவேண்டும் என்பதற்
...ம என்று கூறப்படுகிறது,
...ட்டின், பொருளாதார நிலை,
...ிருத்தி, அந்நாட்டிலுள்ள
...த்த தொழிற்சாலைகளைக்
...டே மதிப்பிடப்படும், என்ற

கருத்தோட்டம் சாரணமாக. இந்தக் கருத்தின் விளைவாக, இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், எப்படிச் சாதாரண விவசாய மக்கள் முதல் ஆலைத் தொழிலாளி வரை, மத்தியதரவர்க்கம் உள்பட எல்லாப் பொது மக்களின் வாழ்வும் சிறந்துவிடப் போகிறதோ, தெரியவில்லை!

இன்றைய இந்தியாவின் நிலையோ, உழைக்கும் கூட்டம் அதிகமாகவும் அதை உறுஞ்சும் கூட்டம் கொஞ்சமாகவும் இருப்பதாகவே இருக்கிறது. நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் உழைக்கிறார்கள், அவர்கள் உழைப்பைப் பத்துப் போகயிருப்பவர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள்! தொண்ணூறு பேர் உழைப்பிலே கிடைக்கும் மொத்த வருவாய் ரூ 100 என்றால் அதில் ரூ 10 மட்டுமே, அந்தத் தொண்ணூறு பேருடைய உழைப்புக்கும் கிடைக்கிறது; உழைக்காத 10 பேருக்கு, அவர்கள் உழைப்பிலே கிடைக்கும் 90 ரூபாய் போகிறது! இது இன்று இங்கு நீடிக்கும் நிலை, நூற்றுக்குப் பத்து போக இருக்கும் முதலாளிவர்க்கமே நாட்டின் தொழிற்சாலைகளையும், அவைகளை நிர்வகிக்கும் ஆலையரசர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இந்தத் தனி முதலாளித்துவ முறை நீடிக்கும் வரையிலும் "அவர்கள் சிலர்; நாம் பலர்" ஆக இருக்கும் வரையிலும், நாட்டில் வாழும் மக்கள் வாழ்வுஎப்படிச்சிறக்க முடியும், எந்த வகையில் வாழ்க்கைத்தரம் உயர முடியும்!

ஆகவே பெரிய தொழிற்சாலைகள் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, அமெரிக்க மூலதனத்துக்கு, பண்டிதநேரு அவர்கள் இந்திய சர்க்கார் சார்பில் அழைப்பு அனுப்பிவிட்டு வந்திருப்பது, எதிர்பார்க்கும் பலனைத் தரமுடியாது என்பதோடு, இந்திய மக்களின் எதிர்கால வாழ்வை, இன்றுள்ள நிலைமையைவிட இன்னும் மோசமான அளவில், சீர்குலைக்கச் செய்யுமே யொழிய செம்மைப்பட வழிபிறக்கப் போவல்லை!

அந்நிய மூலதனம், இங்கு வரப்போவதால், பணஉதவி அனுப்பும் அந்த நாட்டுக்கு, உதவியைப் பெறும் இங்குள்ள முதலாளிகளும், சர்க்காரும் என்றும்நன்றியுடையவர்களாகவும், அவர்களுடன் பெற்ற நட்பை நிலைநாட்டிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்திலுமே இருக்க நேரிடும். அதனால், உலகில் வளர்ந்து வரும் முதலாளித்துவ (அமெரிக்க) கூடாரம்-பொதுவுடைமை (ரஷ்ய) கூடாரம் ஆகியவைகளில், முதலாளித்துவ கூடாரம் பக்கமே, இந்தியா, ஒதுங்கி நிற்க நேரிடும். இன்று, இரண்டு கூடாரத்திலும் இருக்கும் நிலையையும், தினசரி வளர்ந்து வரும் தகராறுகளையும் காணும்பொழுது, இன்னொரு போர் ஏற்படாமல் நிற்காது என்றே தோன்றுகிறது. அந்நிலை யேற்பட்டால், புதுச் சுதந்திரம் பெற்று அல்லலுற்றுக் கிடக்கும் இந்நாட்டு வாழ்வு புயலில் சிக்கிய படகாகவே ஆக நேரிடும்!

• • •

தாசி, பணத்தைப் பெட்டியில் பதுக்கி வைத்திருக்கிறாள் என்பது தெரியாதவனல்ல, சண்முகம்; இருந்தாலும்பார்க்கிறேன் ஒருகை என்று துணிந்து, அவள் பணப்பெட்டியைத் தட்டிப் பார்க்கும் துணிவு ஏற்படவில்லை அவனுக்கு, அவள் நேசம், எங்கு கெட்டு விடுகிறதோ, 'வராதே, என் வீட்டுக்கு' என்று சொல்லிவிடுகிறாளோ என்ற பயம், பீதி காரணமாக! செட்டியார் வீட்டுக்குச் செல்கிறான், 'நோட்டு' எழுதிக்கொடுத்து, தன் சொத்தை, பணயம் வைத்துவிட்டு பணத்துடன் திரும்புகிறான்! அந்தப் பணமும், அவன் மனைவி மக்கள் நல்வாழ்வுக்குப் பயன் படுகிறதோ என்று பார்த்தால், அதுவும் தாசி கைக்கே போகிறது—இந்திய சர்க்கார், இங்குள்ளபணத்தைப் பதுக்கி வைத்திருக்கும் 'பண முதலை'களைக் கெஞ்சிவிட்டு, அமெரிக்க முதலாளித்துவத்துடன் கைகுலுக்கி, மூலதனம் பெற்று வந்தும், அது 'அவர்கள்' வாழ்வுக்கே பயன்படப் போவது போல!

வந்துவிட்டார் நேரு, அமெரிக்க மூலதனத்துக்கு அன்பழைப்புதந்துவிட்டு! விரைவில், இங்கு, அவர் கோரிய மூலதனமும் வரப்போகிறது! ஆனால், விளைவு, மக்களுக்குப் பயன்தருமா, என்று நினைத்தால், சண்முகம்கதையே ஓடிவருகிறது!

—❀—

திராவிட நாடு
ஞாயிறு] 20—11—49 [காஞ்சி

ஆலுக்கு விழுது!

—0—

கோவை
திருச்சி
விருதுநகர்
மதுரை
தூத்துக்குடி
வேலூர்
குறிஞ்சிப்பாடி
திண்டுக்கல்
வடக்கனந்தல்
திருச்செங்கோடு
திருவனந்தபுரம்
ஓமலூர்
சேலம்
கோவில்பட்டி
மாயவரம்
லால்குடி
இராமனுதபுரம் (முகவை)
உடுமலைப்பேட்டை
பட்டுக்கோட்டை
கல்லிடைக்குறிச்சி
திருவறம்பூர்
பல்லடம்
சங்கரன்கோவில்
திருச்சேறை
விருத்தாசலம்
மன்னார்குடி
சிதம்பரம்
ஆற்காடு
காஞ்சிபுரம்
திருவாரூர்
திருவண்ணுமலை
கடலூர் (ஓ. டி.)
சுண்டக்காமுத்தூர்
திருத்துறைப்பூண்டி
கூடலூர் (மதுரை)
தேனி
நாகபட்டினம்
மைலாப்பூர் (சென்னை)
தியாகதுருக்கம்
செகுடந்தாளி
நாகர்கோவில்
ஆரணி
குன்னூர்
திண்டிவனம்
வத்தலக்குண்டு
அய்யன்பாளையம்
புதுப்பட்டினம் (கூடலூர்)
ஐவநல்லூர் (நாகை)
தர்மபுரி
பொன்னிரை
மம்சாபுரம்
ஜலகண்டபுரம்
தஞ்சை
விருகம்பாக்கம்
புதுவயல்
தர்மபுரி
திருவொற்றியூர்
புதுக்கோட்டை
புதுப்பட்டணம்
காட்டுப்புத்தூர்
அறந்தாங்கி
குமாரமங்கலம் (சேலம்)
பொள்ளாச்சி
ஆனைமலை
திருவள்ளூர்
மதுரை
புரசைபாக்கம் (சென்னை)
போன்னிரை
திருப்பூர் (நான்கு இடங்கள்)
சென்னிமலை
பேராவூரணி
முத்துப்பேட்டை
ஈரோடு
வடுகப்பட்டி
குடியேற்றம்
சோமரசம்பேட்டை
திருப்பத்தூர்
வேலூர் (வ. ஆ)
காங்கயம்
கடம்பத்தூர்
திருத்தங்கல்
பவானி
நெகமம்
வேட்டக்காரன்புதூர்
பெருந்துறை.

ஓரே ஒரு மாதம்—சரியாக மு
பது நாட்கள்! கடந்த 16-11-4
வரை திராவிட முன்னேற்றக் கழ
தின் பிரசாரர்களின், இலட்சியவிள
கம், முழக்கப்பட்ட இடங்களின் ப
டியல் இது! அக்டோபர் 16ந் தே
யன்றுதான் திராவிட முன்னேற்ற
கழகத்தின் சார்பில், நாட்டின் நா
பக்கங்களிலும், பிரச்சாரம் துவக்க
பட்டது! 50க்கு மேற்பட்ட கழ
பிரச்சாரகர்கள் யாவரும், ஆங்காங்
சென்று கழகக் கொள்கை, இலட்
யம் ஆகியவைகள் பற்றி மக்களுக்
விளக்குவது—சிலமாதங்களாக நில
வந்த மூடுபனியைவிலக்கி—இயக்க
பிரச்சாரத்தைத் துவக்குவதுஎன்
ஆரம்பிக்கப்பட்டது! அன்று முத
இம்மாதம் 17ந் தேதி வரை, நம
கழகப்பிரசாரத்தோழர்கள், சென்
பணிபுரிந்து வந்திருக்கும் இடங்க
தான் இத்தனையும்! இந்தப் பட்
யல் தவிர, இன்னும் பல இடங்களி
ஆங்காங்குள்ள உள்ளூர்த் தோழ
களாலேயே அறிவுப் பிரச்சார
நடைபெற்றிருக்கிறது! இதுவன
நாட்டின் நாலு பக்கங்களிலும்
நாடு நகர், பட்டிதொட்டிகளிலெ
லாம் திராவிட முன்னேற்றக் க
கங்கள் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன
தலைமை நிலையத்திலிருந்து கிடை
கும் தகவலிலிருந்து 300க்கு மே
பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் க
கங்கள், பட்டியலில் பதிவு செய்ய
பட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறத
தினசரி, இன்னும், எங்கெங்
கழகங்கள் இல்லையோ, அங்கெல்லா
புதுக்கழகங்கள் தோன்றி
கொண்டேயிருக்கின்றன! திராவி
முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பிக்க
பட்ட ஊர்களிலெல்லாம், ஒவ்வொ
இடத்திலும், துவக்கவிழாக்க
அந்த ஊர் கழகத் தோழர்களை
கொண்டே நடத்துவிக்கப்பட்டிரு
கின்றன!

ஆகவே, இந்த ஒருமாத கால
தில், எங்தெந்தக் கொள்கைகள், இ
நாட்டுக்குப் பயன் விளைவிக்கு
என்று கருதி அவைகளை மக்களிடை
பரப்புவதில், ஈடுபட்டு வந்தோமோ
அந்த அறிவுப்பணி, முன்னைவிட
பன்மடங்கு அதிக அளவில், பூரிக்

வகையில், முன்னேறிய வகையில் நடைபெற்றிருக்கிறது! நடைபெற் றுக்கொண்டே யிருக்கிறது!

ஆங்காங்கு நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டங்களிலெல்லாம், ஆயிரக்கணக் கான மக்கள் கூடியிருந்து, நம் அறிவுப்பிரசாரத்தைக் கேட்டு கிழ்ந்துள்ளனர்! சில குறிப்பிட்ட கரங்களில் ஒவ்வொரு கூட்டமும் ஒவ்வொரு 'மாநாடாக'வே, நடை பெற்ற சிறப்பிலும், கூடியிருந்த மக் ள் தொகையிலும் காட்சியளித் திருக்கிறது! திருச்சி மாநாடு அளவு ன்று கூறத்தக்க வகையில், ரோடு, கோவை, குடியேற்றம், வேலூர்,பொள்ளாச்சி போன்றஇடங் ளிலெல்லாம் பல்லாயிரக் கணக் ான மக்கள் குழுமியிருக்கின்றனர்! வ்வளவு விமரிசையாகக் கூட்டங் ள் நடைபெற்றிருக்கின்றன!

காலையில் ஒரு ஊர், நண்பகலில் இன்னொரு இடம், மாலையில் வேறு இடம், நள்ளிரவில் பிறிதொரு கரம் என்ற வேகத்தில் இத்துணை இடங்களிலும் நமது அறிவுப் பிரச் சாரம் நடைபெற்றிருக்கிறது, நமது இதய கீதம் முழங்கியிருக்கிறது, முன்பைவிடச் சிறப்பான முறையில், சிரிய வகையில், என்பதை இன்று வனப்படுத்திப் பார்க்கையில் நம் உள்ளம் பூரிக்கிறது! நமதுதொண்டு வெகு வேகமாக நடைபெறுகிறது, மக்கள் மகத்தான ஆதரவும் அன் பும்காட்டுகிறார்கள், கழக முன்னணி வீரர்கள், செயற்கஞ்சாச் சிங்கங்கள், ஒய்வு ஒழிச்சலின்றிச் சேவைபுரிகின் றனர், என்பதை எண்ணும்பொழுது இதயமெல்லாம் குதூகலிக்கிறது, கூத்தாடுகிறது மகிழ்ச்சிப் பெருக் கால்!

* • *

திராவிட கழகத்தில் பிளவு, இனி ஏது உருப்படுவது, எங்கே அவர் களுக்கு ஆதரவு கிடைக்கப் போகி றது, ஒழிந்தார்கள் நாஸ்திகக் கும் பல், என்றெல்லாம் "நமக்குள்" ஏற் பட்ட, கருத்துவேற்றுமையைக் கண்ட பழைமையும், வைதிகமும் பாடி மகிழ்ந்தது! வளர்ந்துவந்த எதிர்க்கட்சியொன்று! முறிந்து வீழ்ந்துவிட்டது என்று மகிழ்ச்சி யடைந்தனர் காங்கிரஸ் தோழர்கள்!

ஒழிந்தது, திராவிடர் இயக்கம்! எங்கே, இனி உலவப்போகிறார்கள்! இடம் ஏதப்பா, அவர்களுக்கு! நம்மிடம்தான் வரவேண்டும்! என்ற சபலம் கொண்டும் இருந்திருக்கிறார்கள், சில அரசியல் நண்பர்கள். அந்தஆசை, சோஷியலிஸ்டுத் தோழர்களுக்கு மிகுதியும் இருந்திருக்கிறது என்பது, கடந்த வாரம், சி. என். ஏ. குடியேற்றத்தில் நடைபெற்ற மாபெரும் பொதுக் கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்த பொழுது, அந்த ஊர்ச் சமதர்மத் தோழர்கள் சார்பில் படித்தளிக்கப் பட்ட வரவேற்புரையில் குறிப்பிட்டிருந்த 'ஆசையுரை'களிலிருந்து நன்கு விளங்கியது.

அவ்வளவு தூரம், 'தப்புக்கணக்கு' போட்டிருந்திருக்கின்றனர், நமது அரசியல் நண்பர்களும், எதிர்க்கட்சித் தோழர்களும்.

நமக்கெனக் கொள்கையுடையவர்கள் நாம். அவை, அரசியல், பொருளியல், அறிவியல், சமுதாயம் ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் மாற்றம் காண்பது — மக்களின் மடைமை போக்கி, அவர்களிடை இன்பம் முகிழ்க்கச் செய்வது. ஆகவே நாம் 'கொள்கைப்பஞ்சம்' உடையவர்களல்ல, 'இலட்சிய வறுமை'க்கு ஆளானவர்களல்ல, அந்தக் கட்சியில் கொஞ்சம், இந்தக் கட்சியில் ஏதாவது, என்று தேடிப்பார்க்கவும், தாவி நோக்கவுமான ஆசைகளுக்கு அடிமைப்பட!

நமது இயக்கம் ஜீவநதி! ஆகவே தான், தலைவர் போக்குக் கண்டு மனமுடைந்து ஒதுங்கிய நாம், நண்பர்களின் தப்புக் கணக்குக்கு இரையாகி விடவில்லை.

திராவிடர் இயக்கம், தலைவருக்கும், நமக்கும் ஏற்பட்ட 'தகராறு' காரணமாக அடியோடு அழிந்துவிடும், என்று, இந்நாட்டு வைதிகமும், பழைமையும், பாசிசமும், இன்னபிற அரசியல் கட்சிகளும், கணக்குப் போட்டன! பாடிமகிழ்ந்தன, பரிகாசம்பேசின! பாவம் அவர்கள் எப்படி அறிய முடியும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆலமரத்துக்கு விழுது; திராவிட இயக்கத்தின் பிரிவு என்பதை!

குடியாத்தம் தோழருக்கு, சொல்லிய மேற்படி பதிலையே, மீண்டும், கனவுகாணும் நண்பர்களுக்கு வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறோம், திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கான வகையில் பாடுபட்டுப் பணியாற்றிவந்த திராவிடரியக்கம் என்ற ஆலமரத்தின் விழுதுதான்; வாழையின் கன்றல்ல!

இதேபோலக் கடமை என்றவாளையும் கண்ணியம் என்ற கேடயத்தையும் தாங்கி நேர்மைப்பாதையில், மக்கள் வாழ்வு என்ற இன்பபுரி நோக்கி நடப்போம்! வாரீர்!

வருந்துகிறோம்

நமது இயக்கத்தில் உறுதியான பற்றுக்கொண்டு உழைத்து வந்தவரும், தோழர் ப. கண்ணன் அவர்களின் தமையனுருமான ஜலகண்டாபுரம் தோழர் அ. ப. அர்த்தனாரி அவர்கள் தமது 50-வது வயதில் இயற்கை எய்திவிட்டார் என்ற செய்தி கேட்டு வருந்துகிறோம். அவரது பிரிவால் வருந்தும் நமது அன்பிற்குரிய ப. கண்ணன் அவர்களுக்கும் மற்றும் அவரது உறவினர்களுக்கும் நமது ஆறுதல் உரித்தாகுக.

நன்றி அறிவிப்பு

சென்ற 16—10–49ம் நாள் பாம்பனில் எனக்கும் பாத்துமுத்துஅம்மாளுக்கும், நடந்த வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்திற்கு, அனுப்பிய வாழ்த்துகளுக்கும், பரிசுகளுக்கும், நேரில் வந்திருந்த தோழர்களுக்கும் தனித்தனியாக எனது நன்றியைத் தெரிவிக்க இயலாமல் போனதுபற்றி மன்னிப்பதுடன் இதன் மூலமாக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எஸ். எம். முகம்மதுகாசிம்,
"திராவிடநாடு" ஏஜண்டு,
தனுஷ்கோடி.

வந்துவிட்டார்! வரப்போகிறது!!

"கமலா, என் கண்ணல்ல, கொஞ்சம் திரும்பேன்!"

"அட, இது என்னங்க இழவு! ஒரு தடவை சொன்னு கேக்க மாட்டீங்க!"

"இல்லே, கமலா! வீட்டிலே, வந்து......"

"உங்களுக்கிருக்கும் ஓராயிரம் கஷ்டம். அதுக்கு நான் என்ன பண்றது?"

"என்ன கமலா! பட்டதும் படாமலும் பதில் சொல்றியே......"

"பின்னே! எங்கிட்டே ஏதுங்க பணம்!"

"எவ்வளவு தந்திருக்கேன், நான்! முந்தாநாள் கூட, முப்பது ரூபாய் அனுப்பலே"

"ஆமாம்! அது, அப்படியே இருக்குமாக்கும்!"

"தம்பிக்கு, நாளைக்கு சம்பளம் கட்டணும் கமலா! குழந்தைக்குக் கூட 'கிளாஸ்கோ' இல்லே, அவ வேறே அழுகு சேலை இல்லேண்ணு, ஒரு நூறு ரூபாய் தாயேன்!"

"அதுக்கு நான் என்ன செய்யணுமாம்! நாக்கை பிடிங்கிக்கிட்டு சாக வேண்டியதுதான் நான்?"

"அப்ப, ஒண்ணுமில்லேண்ணு சொல்றியா?"

"..............."

"சரி! செட்டியார் வீட்டுக்குப் போயிட்டு, சாயங்காலம் வர்றேன்"

"வர்றப்ப, மறந்துடாமே வாங்கிட்டு வர்றீங்களா......"

"என்னது?"

"நேத்து சொல்லலே, 'பவுடர்' ஆயிடுத்துண்ணு!"

* * *

தாசி கமலாவைச் சண்முகம் கெஞ்சிக்கேட்டான், நூறு ரூபாய் கொடு என்று! அவளோ, அரைக் காசு கூட இல்லையென்று கூறியதோடு 'பவுடருக்கும் 'ஆர்டர்' செய்தாள்.........வீட்டிலோ புயல்! அரிசி இல்லையென்று மனைவியின் அழுகுரல், 'அப்பா' பிஸ்கட் என்று கேட்கும் குழந்தை ஒரு பக்கம், சம்பளம் கட்டணும் பணம் கொடு என்று தேம்பி நிற்கிறான் தம்பி, தாயாரோ இன்றோ, நாளையோ என்று படுக்கையில் கிடக்கிறாள். சங்கடப்படும் சண்முகம், தாசி கமலாவிடம் சென்றான், எவ்வளவு வேண்டியவள், என்னவெல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம், இப்போது ஒரு நூறு தந்து உதவ மாட்டாளா, என்ற ஆசையுடன்! போய்க் கேட்டான், கெஞ்சினான், மிரட்டினான், கண்ணல்ல என்றான், காலைப்பிடித்தான், அத்தனைக்கும் அவள் மசியவில்லை, கையை விரித்ததோடு, 'பவுடருக்கு' ஆர்டர் கொடுத்தாள்!

* * *

"என்ன, சண்முகம், என்ன சமாச்சாரம்!"

"சும்மாதாங்க வந்தேன்"

"ஏதாச்சும், விசேஷம் உண்டா!"

"இல்லீங்க! சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு போகலாம்ணு வந்தேங்க......"

"நிலம் புலமெல்லாம் எப்படியிருக்கு, குழந்தைகுட்டி சவுகரியம் தானே!"

"அதுக்கென்னங்க, குறைச்சல்!"

"பழைய மாடிவீட்டிலே தானே குடியிருக்கீங்க!"

"ஆமாங்க!"

"அம்மா சவுகரியமா, வயசுகூட ரொம்ப ஆயிருக்குமே"

"ஆயிட்டுதுங்க, ஒரு மாசமா காய்ச்சல் வேறே......"

"பாவம்! நல்லா வாழ்ந்தவங்க..."

"யார், பார்க்கிறா..."

"எல்லாரும், பார்த்துக்கிட்டுத் தான் இருக்காங்க..."

"ஏன், என்னமோ போல இழுக்கிறே"

"ஒண்ணுமில்லீங்க, ஒரு விஷயமா வந்தேங்க..."

"ஏன் கூச்சப்படறே, சும்மா சொல்லு!"

"ஒரு இருநூறு ரூபாய்..."

"ஆகா, அதுக்கென்ன, நீ என்ன நேத்து இன்னைக்குத்தெரிஞ்சவனா!"

* * *

போன காரியம் முடிந்தது! வட்டிக்கடைச் செட்டியார், வீடும் நிலபுலமும் இருக்கிறது என்றும், பணம் போய்விடாது என்ற நம்பிக்கையின் பேரிலும் கடன் தருகிறார்—'வேண்டும்போது கேளப்பா!' என்ற ஆதரவுச் சொல்லுடன்! பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு கிளம்பிய சண்முகத்தின் நினைப்போ, முதலில், வீட்டுக்குப் போகவேண்டும், அம்மாவுக்கு வேண்டியது வாங்க வேண்டும், குழந்தைக்குக் கொஞ்சம் 'பிஸ்கட்' வாங்கவேண்டும், வீட்டுக்கு 'ஒரு வண்டி' நெல் வாங்கிப் போடவேண்டும் என்று எழும்புகிறது! எண்ணப்படியே எல்லாம் நடந்தால் தானே, அதுவும் அவன் தாசியின் வசப்பட்ட சபல உள்ளங் கொண்டவன்! சந்தோஷத்துடன் திரும்பிக்கொண்டிருக்கும் சண்முகத்தை, வழியிலேயே தாசி கமலா சந்திக்கிறாள்!

* * *

நேரு வந்துவிட்டார்!

அமெரிக்காவின் விருந்தையும், ஆங்கிலேயரின் ஆர்த்தியையும் பெற்றுக்கொண்டு வந்துவிட்டார்!

அகில உலகிலும் அவர் பெயருக்கு மதிப்பு உயர்ந்துவிட்டது!

மனிதருள் மாணிக்கம் அவர்!

மயங்கச் செய்துவிட்டார் தம் பேச்சின்மூலம் அமெரிக்கரை!

என்றெல்லாம், குதூகலத்துடன், தகவல்கள் தருகின்றன தினசரிப் பத்திரிகைகள். அவரது விஜயம், அமெரிக்காவில் நடந்த வைபவம், திரும்புகையில் அவர் கண்களில் தேம்பியகண்ணீர், திகைத்து நின்ற சகோதரி விஜயலட்சுமியின் ஏக்கம், இந்திராவின் குதூகலம், இன்னபிற நிகழ்ச்சிகள், தினசரி, எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன, ரேடியோ மூலமும், பத்திரிகைகள் மூலமும். அமெரிக்கா சென்று, ஆர்ப்பாட்டத்துடன் விருதுகள் பெற்றுத் திரும்பியிருக்கும் பண்டிதநேருவின் புகழ் பாடப்படும்பொழுது, நமக்கும்கூட மகிழ்ச்சிதான். ஏழைமைநாடு, சுரண்டுதற்கே இலாயக்குள்ளது, தங்களின் லாபவேட்டைக்காடு என்று கருதிக் கிடந்த ஆதிக்கவெறியர்கள், அவருக்குச் செய்திருக்கும் ராஜோபசாரங்களைக் காணும் பொழுது. ஆனால், நேரு ஏன் சென்றார், வரும்போது என்ன கொண்டுவருகிறார் என்பதை நாட்டு நலனையும், மக்கள் வாழ்வையும் மனதில் வைத்து எண்ணிப்பார்க்கையில், இல்லத்தில் ஏற்பட்ட சங்கடம் போக்கத்தனக்கு வேண்டிய தாசியிடம்போய்ப் பணங் கேட்டுக் கெஞ்சியும், அவள் முகத்திலடிக்க, ஆத்திரப்படாது வட்டிக் கடைச் செட்டியாரிடம் போய்ப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு திரும்பும் தாசிலோலன் சண்முகம் கதையே நினைவுக்கு வருகிறது.

* * *

இந்தியா தன்மதிப்பும் பெருமையும் உடையநாடு, யாரையும் பிச்சை கேட்காது!

ஆதரவு பெற வரவில்லை, அன்பைப் பெற வந்தேன்!

கையேந்தும் எண்ணமில்லை, கண்ணார உங்கள் நாட்டைக் காண வந்தேன்!

என்று அமெரிக்க விஜயத்தின் ஆரம்பத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டுவந்த நேரு, தான் அமெரிக்கா வந்ததன் நோக்கம் 'சும்மா' சுற்றிப்பார்த்துவிட்டுப் போகத்தான் என்று பேச்சுகளின்போது வெளியிட்ட இந்தியப்பிரதமர்,

இந்தியா இப்பொழுதுதான் சுதந்திரம் அடைந்தநாடு!

எனவே பலகாரியங்களைச் சாதிக்க வேண்டும்!

அதற்கெல்லாம் பணஉதவி வேண்டும்!

பெருந் தொழிற்சாலைகள் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டும்!

அமெரிக்கர் முன்வரலாம், வரவேற்கிறோம்!

அந்நிய மூலதனத்துக்குத் தடை விதிக்க மாட்டோம்!

என்று பல இடங்களில், அமெரிக்க மூலதனம் வரலாம், ஆனால் சூதுமதி கூடாது, துயர்தீர்க்கும் பரோபகார சிந்தைவேண்டும், அப்படிவரும் மூலதனத்தை அரசாங்கம் வரவேற்கும், வசதிகள் செய்துதரும் என்பதாக அழைப்பு அனுப்பி விட்டு வந்திருக்கிறார்.

அமெரிக்க முதலாளித்துவம், இந்தியாவில் தொழில் ஆலைகளில் பணம் போடவும், புது ஆலைகளை நிர்மாணிக்கவும், முன்வரலாம், முனைந்து பொருள் உதவலாம், அரசாங்கம் எந்தத் தடையும் விதிக்காது என்று தெளிவுபடுத்திவிட்டுத் திரும்பியுள்ளார். நேரு அவர்களின் இந்த அழைப்புக்காரணமாக, அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் உள்ளத்தில், 'இந்தியாவில் பணம் போடலாமா, இடையூறு ஏதுவும் ஏற்படாதா, திடீரெனச் சர்க்கார் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டால் என்ன செய்வது' என்றெல்லாம் இருந்த பயத்தையும், கவலையையும் போக்கிவிட்டு, பணம் போடலாம், பயப்படாதீர்கள் என்று 'அபயம்' தந்துவிட்டு வந்திருக்கிறார், சும்மா தான் வந்தேன் என்று ஆரம்பத்தில் பதில் சொல்லி, அம்மா படுக்கையில் கிடக்கிறார்கள் என்று ஆரம்பித்து, 'ஒரு இருநூறு' தேவை யென்று பல்லிளித்த சண்முகத்தைப் போல!

* * *

நேரு விஜயத்தின் விளைவாக, இனி அமெரிக்காவின் மூலதனம் இந்தியாவுக்கு நிச்சயம் வரத்தான் போகிறது. பண்டிதநேரு எந்த எண்ணத்தை உள்ளடக்கிக் கொண்டு சென்றாரோ, அந்த ஆசையில், அவருக்கு வெற்றி ஏற்பட்டு விட்டது. நாடு, சுயராஜ்யம் அடைந்த நாள் முதல், இந்தியாவில் எடுத்ததற்கெல்லாம், நெருக்கடியும், தொட்டதெற்கெல்லாம் 'இல்லை' பாட்டும் 'என் செய்வோம், பணமில்லை' என்ற பரிதாபக்குரலுமே எழும்பி வருகிறது.

நாட்டின் வளம் பெருகவேண்டும், நல்ல தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும், விவசாயம் வளர வேண்டும், வேதனை நீக்கப்படவேண்டும், நாடு செழிக்கவேண்டும், நல்வாழ்வு முகிழ்க்கவேண்டும், ஆனால் இவையெல்லாம் ஏற்படப் பணம் வேண்டுமே என்ற பல்லவியே சுயராஜ்யம் அடைந்த நாள்முதல், இங்கு எழும்பி வருகிறது.

வெள்ளையன் ஆட்சிக் காலத்தில் பணமில்லாமலா ஆண்டான், அவன் போனதும் இங்கிருந்த பணமெல்லாம் எங்குபோய்விட்டது, மாயமாய் மறைந்துவிட்டதா, 'சுதந்திர பூமி'யில் இருப்பது, கூடாது என்று பறந்துவிட்டதா, என்று கவனித்தால் அவ்வளவு பணமும், நாட்டில் தான்இருக்கிறதேயொழியச்,செலாவணியில் அல்ல. பணம் நாட்டில் உள்ளது என்றால், மக்களிடம் என்பதல்ல, போர்க்காலத்தில் பொருள்களின் விலைகளை ஒன்றுக்குப் பத்து மடங்காக்கி விற்றுப் பணம் சம்பாதித்த, கள்ளமார்க்கெட்காரர்கள், பணத்தொந்திகள் கையில், பணம் போய் முடங்கிவிட்டது. அப்படி, கள்ளமார்க்கெட்காரக்கள் கையில் முடங்கிக் கிடப்பது கிட்டத்தட்ட, 400 கோடி ரூபாயாம். இந்த 400 கோடியையும் வெளியில் காட்டினால், ஏது உனக்கு இந்த லாபம், எடு அதற்கான வருமான வரியை, என்று எங்கே அரசாங்கம் கேட்டுவிட்டப் போகிறதோ, 'பணத்தொந்தி' களைக் கப்பட்டுவிடுமோ என்ற கவலையின் காரணமாக, இந்தியப் பணமுதலைகள்—முதலாளித்துவம்—அந்த 400 கோடியையும், வெளியில் எடுக்காமலும், மறைவான முறையில் சுயநலலாப காரியங்களுக்குப்பயன்படுத்திக்கொண்டும் சர்க்காரை, ஏமாற்றி வருகிறது.

ஆட்சிப்பீடம் ஏறிய ஆளவந்தார்களும், தாசிலோலன் சண்முகத்தைப்போல், நிமிஷத்துக்கொரு நடிப்பு, நேரத்துக்கொரு பேச்சு,

(7-ம் பக்கம் பார்க்க)

பாலைவனக் 'குயில்'கள்!

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மணத்தை நடத்துவிப்பார்கள், மகனுக்குப் பதில் மரப்பலகையை வைத்து!

அருமையாக வளர்த்து, எடுத்து வாழ்வுப் பாதையில் எடுத்தடி வைக்கமுயன்ற மகனைச் சாவு கொள்ளை கொண்டுவிட்டதே என்ற சஞ்சலம் உள்ளத்தை விட்டு நீங்கியிருக்காது, துயரம் போயிருக்காது; இருந்தாலும், கருமாதி நடத்துவிக்கவேண்டிய நேரத்தில் கல்யாணம் செய்விப்பார்கள், கவலையோடு, கவனத்தோடு, சற்றும் பழைய சம்பிரதாயச் சடங்குகள் நழுவாமல், தவறாமல்!

இந்து, நம் மூதாதையர் இறந்துபோய் எத்தனை ஆண்டுகளிருந்தாலும், அவர்கள் ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுமென்பதற்காக, நம்மனோ திதி, திவசம் தரவேண்டும், அப்போதுதான் எப்பொழுதோ இறந்துபோய்விட்ட அவர்களுடைய 'ஆவி'க்கு சாப்பாடும், சங்கடமில்லாத வசதிகளும் கிடைக்கும் என்று கூறி அவைகளை அனுப்பிவைப்பதில் நம்மவருக்கு ஞாபகமூட்டி, அவைகளை நடத்துவிப்பதில், இங்குள்ள புரோகிதர்களுக்கு, சிரத்தையிருக்கிறதல்லவா, இதுபோலச் சீனவிலுள்ள மதகுருமார்களுக்கும், இறந்துபோன இளைஞர்களின் ஆவியைத் திருப்திபடுத்த வேண்டுமென்பதில் அதிசிரத்தை உண்டு!

இறந்துபோன அவனுடைய ஆவி, கல்யாணம் செய்துகொள்ள இருந்தேன், அது முடிவதற்குள் வந்துவிட்டேனே, என்றலறித் தன் ஆசை நிறைவேறாமல் போயிற்றே என்று ஆழ்ந்த வருத்தத்தில் கிடக்காமல் செய்யவேண்டும், அவனுக்கென நிர்ணயிக்கப்பட்ட பெண்ணை ஆவிரூபத்தில் நிற்கும் அவனுக்கு அர்ப்பணித்துவிட வேண்டும், அதற்கான சடங்கு செய்யப்பட்டு, கல்யாண விழா நடத்தப்படவேண்டும் என்பதில் மதகுருமார்களுக்குக் கவலையுண்டு! அதன் காரணமாகவே, இறந்தவனுடைய மாதாபிதாக்கள் 'ஆவி' ரூபத்தில்நிற்கும்தங்கள்மகன், 'ஆசைநாயகி' இல்லாமல் அல்லல் படுவானே என்பதற்காக, அவனை, அவனுக்குத் திருமணம் செய்விக்கும் 'திரு'க்காரியத்தைச் செய்து முடிப்பார்கள்!

மகன் மறைந்த துக்கம் மறைந்திருக்காது; என்றாலும், இழவு வீட்டில 'இன்ப நிகழ்ச்சி'யை நடத்துவிப்பார்கள்! அதுதான், மரப்பலகை—மலர்கொடித் திருமணம்!!

மகன் உயிரோடு இருந்திருந்தால், என்னென்ன விமரிசைகள் செய்யப்பட்டிருக்குமோ, எப்படியெப்படி, ஆடையாபரணங்கள் அணிவிக்கப்படுமோ, அத்தனையையும் செய்வார்கள். பல்லக்கில் மணமகளை ஏற்றி, பல தெருக்களிலும் ஊர்வலம் வந்து, வாணவேடிக்கைகள் எல்லாம் செய்து, பெண்ணைக் கொண்டு வருவார்கள்! மணவறையிலிறக்குவார்கள் — மாப்பிள்ளைக்குப் பதில் மரப்பலகை இருக்கும், அதைத் தாங்கிக்கொண்டு ஒரு பெண்மணி நிற்க, சம்பிரதாயச் சடங்குகள் யாவும் நடக்க, சாங்கோபாங்கமாக "சுப முகூர்த்தம்" நடைபெறும்! வாழ்த்த வேண்டியவர்கள் வாழ்த்தவும், பரிசு வழங்குவோர் வழங்கவும், விருந்து நடக்கவும், வேடிக்கைகள் நடைபெறவுமான— இத்யாதி காரியங்களுடன்!

மகனுடைய ஆவியைத் திருப்தி செய்விக்க, நடத்துவிக்கப்பட்ட சுப முகூர்த்தம் முடிந்ததும், மூன்றாவது நாள், அவள் 'விதவை' கணவனையிழந்தவள், என்று அறிமுகப்படுத்திவைக்கப்படும் கருமாதியையும் செய்விப்பர், அதற்கான சம்பிரதாயங்களுடன்!

அதுமுதல், வாழ்வின் இன்பம் எதுவென்பதையே உணராத அவள் வாழ்வு, கருகவேண்டியதுதான்! அவள், மணமில்லா மலராக்கப்படுவாள்! தேன் அருந்தாத தேனீயாக்கப்படுவாள்! விதவையென்ற பட்டந்தாங்கி, சாவுவரும் வரை அவள் வெந்து, மனம் புழுங்கிக் கிடக்கவேண்டியதுதான்!

* * *

மூடநம்பிக்கை, பழைமை, வைதீகம் என்ற முதலையின் வாய்க்குள் வாடாத மல்லிகை, சூடாத ரோஜா கசக்கி எறியப்பட்டு விடும்! ஒரு இளமை உள்ளம், சம்பிரதாயமென்னும் கற்பாறையில் மோதப்பட்டுச் சுக்கு நூறாக்கப்படும்! வாழப்பிறந்த அவளுடைய வாழ்க்கை, சோலையாக இருக்கவேண்டிய வாழ்க்கை, பாலையாக ஆக்கப்படும்!

அந்தப் பாலையில், இளமையின் ஆசை என்ற புயற்காற்று எழுந்து எழுந்து அடிக்கும்! இன்பம் பெற வேண்டும் என்ற ஓயாத சூறாவளி சுழன்று சுழன்று வீசும்! மனம், மணற்காற்றிலகப்பட்ட 'மலர்' போலச் சுருண்டு, சுருண்டுத் தத்தளிக்கும்! வேதனைப்படும்!! கடைசி வரை, இந்தப் போராட்டங்களிலேயே, தன் வாழ்வை நாசமாக்கிக் கொள்ள வேண்டியதுதான், அவள்!

இளங் 'குயில்'கள், இன்பமாகப் பாடித் திரிய வேண்டிய பருவத்தில், பழைமை, வைதீகம் ஆகியவைகளால், சம்பிரதாயம் என்ற தடி கொண்டு, விதவை வாழ்வு என்ற பாலைவனத்துக்கு விரட்டியடிக்கப் படுகின்றன!

பெண்ணாகப் பிறந்து, பழைமைப் பலிபீடத்தில் சாய்க்கப்பட்டு, விதவைக்கோலம் தரப்பட்டு, தன் இதய ஆசைகளை அடக்கி அடக்கி, அழிந்து, கருகும், இளம் விதவைகள்—பாலைக் குயில்கள்—வாழ்வில் பரிமளம் ஏற்பட வேண்டும்! சூடாத ரோஜாக்கள் சூடப்பட வேண்டும், வாழ்க்கைச் சோலையில் மகிழ்ந்து திரியவேண்டிய இளங் குயில்களை, விதவை வாழ்வு என்கிற பாலைவனத்தில் ஆசைப்புயலுக்கும், அடங்காத சூறாவளிக்குமிடையே தத்தளிக்கும் குயில்களாக விரட்டிவிடும் சம்பிரதாயக் கொடுமை ஒழிக்கப்படவேண்டும்—சீனாவில் மட்டும் என்றல்ல, எங்கெங்கு பெண்கள் குலம் பாலைவனக் குயில்களாகயிருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம்! அந்நாளே இன்ப நாள்! பழைமைப் பலிப்பீடம் தூள் தூளாக்கப்படும் நாள்!

ஏஜண்டுத் தோழர்களுக்கு

"திராவிட நாடு" அதிகம் காப்பிகள் தேவைப்படுவோர், பிரதி வாரமும் புதன்கிழமைக்குள் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மானேஜர்.

எதிர்காலம்—இடர்மிகுந்தபாதை

மாகாண சர்க்கார்களைத் தன் ட்டுவிரல் கொண்டு ஆட்டிவைக் ும் திட்டத்துடன் மத்திய அரசாங் ம், வெள்ளையன் வெளியேறிய ள் முதல் முனைந்துகிடக்கிறது.

'பலமான மத்திய சர்க்காரே, நாட் க்குப்பலன் தருவது' என்று வட ந்தியத் தலைவர்கள் முழக்கவும், ஆமாம், அப்படித்தான் இருக்க வண்டும்' என மாகாணத்தலைவர் ள் ஒத்து ஊதவுமான காட்சிகள் ாட்டில் நாளுவிதமாக நடைபெற் க் கொண்டிருக்கின்றன.

இந்தியா ஓரேதேசம், இங்கு ாழும்யாவரும் 'இந்தியர்' என்ற ஆசைவார்த்தைகளில், மயங்கி நிற் றது தென்னாடு, வட இந்தியத்தலை ர்களின் ஆதிக்கம் வளர்கிறது, டல்லி சிருங்காரபூமியாகச் சிருஷ் க்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது ன்ற செய்திகள் பற்றிச்சிந்தித்தும் ார்க்காமல்!

இந்நிலையில் இந்தியாவுக்கென ஒரு ரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்பட்டு ட்டது. தயாரித்தவர்கள், வக்கீல் ள், மக்களின் பிரதிநிதிகளல்ல! த்திய சர்க்காரின் கருணையையும், டாட்சத்தையும் பெற்று மகிழ வண்டும் என்ற ஆசைகொண்டவர் ள். அத்தகையவர்கள், முன்னே ம் பிள்ளைகளாகயிருந்து வகுத்துத் ந்திருக்கும் அரசியலமைப்பு, மத் ய ஆட்சிக்கு எங்கெந்த வகையில் லமும் பணமும் சேரமுடியுமோ ந்தவகையிலேயே இருக்கிறது. து அரசியலமைப்பில், இதுவரை ாகாணங்களுக்கென இருந்து வரு ற அதிகாரங்கள் பல, பறிக்கப்பட் ருக்கின்றன. மாகாண சர்க்கரே சூலித்து வருமானம் அடைந்து ந்த வரிகள், மத்தியசர்க்காருக்குப் பாகின்றன.

எந்த ஒரு மாகாணமும், எதிர் லத்தில், தான் வாழவேண்டும் ன்ற ஆசைகொண்டு, பிரிந்து சல்ல முடியாத வகையில், புது ந்திய அரசியலமைப்பு வகுக்கப் டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கியதாக, அவர்கள் சுட்டுவிரல் ஆட்டினால் சோர்ந்து நடுங்கக்கூடியதாக மாகாணங்கள் அடங்கிநிற்கும் படியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

எந்தவிதமான பிரிவினையும் எதிர் காலத்தில் ஏற்படக்கூடாது, பலமான டெல்லி அரசாங்கத்தின் பார்வையிலேயே இமயம் முதல் குமரி வரை எல்லாம் அடங்கிக் கிடக்க வேண்டும் என்ற தங்கள் ஆசையை வடநாட்டுத்தலைவர்கள் நிறைவேற்றிக்கொண்டு இருக்கின்றனர்.

* * *

தென்னாடு தனியாகப் பிரியவேண்டும், திராவிட நாடு தன்னாட்சிப் பெறவேண்டும், என்ற நம்முடைய இருதய கீதத்துக்கு "வெடி" புது அரசியலமைப்பில் தேக்கிவைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, எதிர்காலத்தில், ஏதாவது, ஒரு இனம், அடிமைப்பட்டு அழிந்தது போதும், இனி அடங்கிக் கிடக்க முடியாது என்று கொதித்தெழுந்து கிளர்ச்சி செய்ய முனைந்தால், அதை அப்படியே நசுக்கிவிடும் வகையில் படைபலத்தையும் மத்திய சர்க்கார் தினசரி அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. ஆண்டுக்கு 157 கோடி ரூபாய், அதாவது வரும் வருமானத்தில் பாதித் தொகையை ராணுவப் படை அபிவிருத்திக்கெனச் செலவிட்டு வருகிறது — எதிரிகள் ஆபத்து என்ற பெயரால் தனது படை பலத்தை மத்திய சர்க்கார் பலமாக்கிக் கொண்டு வருகிறது. ராணுவம், மத்திய சர்க்காரின் கட்டுப்பாட்டிலிருப்பதென்பதும் மாகாணங்களுக்கும் அதற்கும் எந்தவிதச் சம்பந்தமும் இல்லையென்பதும் குறிப்பிடக்கூடியதாகும். எனவே, புது அரசியலமைப்புப்படி இந்தியாவில் ஆட்சி துவங்கி விட்டதும், வடநாட்டுக்குத் தென்னாடு, மீளா அடியையாக இருக்கவேண்டியதுதான். முரண்டவோ, பயமுறுத்தவோ, பிரிந்து போய்விடுவேன் என்று சொல்லவோ, மாகாணத்தால் முடியாது.

புது அரசியலமைப்புப்படி அப்படிச் செய்தால் சட்டவிரோதம். அதையும் மீறி கிளர்த்தெழுந்தால், படை பாயும்! உரிமை வேட்கை, உடைத்தெறியப்படும், படை பலத்தால்!

* * *

திராவிட நாடு தனியாக வேண்டும், நமக்கென ஒரு நாடு, நம்மைப் பரிபாலிக்க ஒரு சர்க்கார், நம் வாழ்வு சிறக்க ஒரு வழி வேண்டும் என்று நாம் கூறி வருகிறோம். பிரிவினை பெறவேண்டும் என்ற முரசொலி நம்மிடை எழும்ப ஆரம்பித்ததின் மூலகாரணம்,

> வடக்கு உயர்ந்து விட்டது
> தெற்குத் தாழ்ந்துவிட்டது.
>
> வடக்கு உயர, தெற்குச் சுரண்டப்படுகிறது.

என்பவைதான். வடநாடு அரசியலில் பெருந்தலைவர்களையும் அதன் மூலம் ஆதிக்கத்தையும், பொருளாதாரத் துறையில் ஆலைகள், இயந்திரசாலைகள் மிகுந்தும், அதன் மூலம் சுகம் ததும்பிக் கிடக்கும் இடமாகி, மணமலர்ச் சோலையாக இருக்கிறது. வடநாட்டில் உற்பத்தியாகும் துணிமணிகள், இரும்பு, இயந்திரச் சாமான்கள் எல்லாம் விற்கப்பட வேண்டிய மார்க்கெட்டாகத் தென்னாடு இருந்துவருகிறது. தென்னாட்டில் போதிய ஆலைகள் இல்லை, இயற்கை வளம் இருந்தும் அது பயன் படுத்தப்படக்கூடிய வழிகள் இல்லை. பருத்தி விளைகிறது, ஆனால் அதற்கான நெசவாலை இல்லை. இரும்பு கிடைக்கிறது, 'டாடா' இங்கில்லை, அங்குதான்! தேயிலை கிடைக்கிறது ஆனால் அதன் வளர்ச்சிக்கான வழி இங்கில்லை, மத்திய சர்க்காரிடம்தான்! இதுபோல, எல்லாத் துறைகளிலும் தென்னாடு பிற்போக்கில் இருக்கிறது.

வடநாடு, வளரும் ஆலை நாடாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. தென்னாடு அதன் உற்பத்திப் பொருள்கள் விற்கப்படுவதற்கான ‘சந்தைக் கடை’ (Market) யாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. வெள்ளையர் ஆதிபத்தியம் இங்கிருந்தபோது, காங்கிரசார், கூறிய வார்த்தைகளில் கூறவேண்டுமேயானால்,

> வடநாடு “இங்கிலாந்து” ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. தென்னாடு “இந்தியா” ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது.

சாதாரண வெற்றுச் சொல் அல்ல இது! எல்லாத்துறையிலும், கட்சி மாச்சரியத்தையும் கருத்துவேற்றுமையையும் ஒருபுறமொதுக்கிச் சிந்தித்தால் தெரியும், தென்னாடு, எவ்வளவு பிற்போக்குப் பாதைக்கு இழுத்துச் செல்லப்படுகிறது என்பது.

ஏழைகள் வாழ்வுக்காகவே பாடுபடுகிறோம் என்று பறைசாற்றி மக்களிடையே மதிப்புபெற்ற காங்கிரஸ் கட்சியோ இன்று பிரபுக்களின் சோலையாக, பணமுதலைகளின் நீச்சுக் குட்டையாக ஆகிவிட்டது. பெரும்பண முதலைகள், ஆலையரசர்கள், தொழிற்சாலை அதிபர்கள் ஆகியோர், தென்னாட்டைவிட வடநாட்டில்தான் இருக்கின்றனர்.

ஆலையரசர்கள் தென்னாட்டைவிட, வடநாட்டில்தான் அதிகம். ஆலைகளின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகை செய்து தரக்கூடிய பாங்கிகளும், இன்ஷியூரன்ஸ் கம்பெனிகளும் அங்குதான் அதிகம். ஆகவே ஆலையரசர்கள் நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக, புதிய ஆலைகளை நிறுவியும், விரிவுபடுத்தியும், வேண்டுவன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆலைகள் அதிகப்படுவதால், அவைகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களும் முன்னைவிட, இப்போது அதிகமாகும். ஆகவே, அவைகள் விற்கப்படவேண்டிய ‘மார்க்கெட்’ ஆக, இப்போது போலவே, தென்னாடு இருந்தால் தான் விற்பனை நடைபெறவும், பணம் தங்கட்குக் கிடைக்கவும் முடியும். எனவே, வடநாட்டு ஆலையரசர்கள் தென்னாட்டை ‘மார்க்கெட்’ ஆக்குவதில் முனைந்து நிற்கின்றனர். அவர்கள் வசமே, மத்திய சர்க்கார் ஆட்சிச் சூத்திரமும் இருப்பதால், இதற்கான வழிகளையும் வசதிகளையும், தேடிக்கொண்டே போகிறார்கள்; புது அரசியலமைப்பு மூலம் மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரங்களை அதிகரித்தும், மாகாண சர்க்காரின் அதிகாரங்களைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகக் கைப்பற்றியும்!

*   *   *

எதிர்காலத் திராவிடத்தை, இருள் மயமாக ஆக்குவதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டி, அவைகளை, சட்டமாக உருவாக்கி வருகிறது—வடநாட்டு முதலாளித்துவம், தன்னுடைய சகாக்கள் நிரம்பிய மத்திய சர்க்காரைக் கொண்டு! அதற்கான வகைகளில், மாகாணங்கள், வசம் எந்தெந்த வசதிகள் இருந்தால், அவை முரண்டவோ, எதிர்த்துப் பேசவோ, முடியுமோ அவைகளையெல்லாம், தங்கள் வசம் கைக்கொண்டு வருகின்றன.

ஒரு நாடு நல்ல நிலையில் வாழ வேண்டுமேயானால், அந்த நாட்டை ஆளும் சர்க்காருடைய பொருளாதார நிலை நல்ல நிலைமையில் இருக்க வேண்டும். நாலாறு காசு கிடைக்கும் படியான வருமானங்களை உடையதாக இருக்கவேண்டும். தன் மக்களின் தேவைக்கானவைகளைத் தானே செய்துதரக்கூடிய நிலையில் இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாது, செலவுக்குப் பணம் வேண்டும்போதெல்லாம், இன்னொரு இடத்திடம் கேட்டு வாங்கித்தந்து கொண்டிருந்தால், அந்நாட்டிலுள்ள மக்களுக்குத் தங்களை ஆளும் சர்க்காரிடம் நம்பிக்கையோ, நல்லது செய்பவர்கள் இவர்கள்தான் என்ற மனப்பண்போ, ஏற்பட முடியாது, வளரவும் வழியேற்படாது. யார் பணம் தரும் பொறுப்பிலிருக்கிறார்களோ, அவர்களையே அவர்கள் மதிக்கவும், அவர்களுக்கே பயந்து வாழவுமான நிலைமை ஏற்படும்.

> ஒருவனை அடிமைப் படுத்த விரும்பினால், அவனுடைய ‘பண வருவாயை’ வசப்படுத்திக்கொள். பின், அவன் உன்னுடைய அடிமைதான்!

என்று சொல்லுவதுண்டு. இதைத்தான், இன்று மத்திய சர்க்கார் முனைந்து செய்து வருகிறது. மாகாண சர்க்கார்களைத் தன்னிடம் பிச்சைகேட்டு நிற்கும் ‘பிம்பங்களாக’ படிப்படியாக ஆக்கிவருகிறது.

இராணுவப் படையும் மத்திய சர்க்கார் கைவசமே இருக்கிற காரணத்தால், வேதனையில் உழலும், ஒரு மாகாண மக்கள் வெகுண்டெழுந்து கிளம்பினால், படைபலம் கொண்டு, துப்பாக்கி முனையில் அடக்க வசதியும், அதே வேளையில், அவ்வளவு துணிச்சலுடன் மாகாண சர்க்காரோ அல்லது சர்க்காரை நடத்தும் கட்சியினரோ மனந்துணிந்து எழும்ப முடியாத வகையில், எதற்கெடுத்தாலும் தங்களிடம் மண்டியிட்டுக் கிடக்கும்படி, முதுகெலும்பை ஒடித்துப் போடவும், ஆன வசதிகளை, மத்திய சர்க்கார், அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

பெருவாரியான வருமானத்தை நல்கக்கூடிய வருமான வரியும், தீர்வை வரியும், இவை போன்றவையும் மத்திய சர்க்கார் வசம் இருக்கின்றன. மாகாண சர்க்கார் வசம் இருப்பதெல்லாம் நிலவரியும், விற்பனை வரியும்தான்! முன் குறிப்பிட்ட வரிகள் மூலம், வரி உயரவும், அதிக வருமானம் கிடைக்கவும் வழியுண்டு. அவைகளைச் செலுத்துபவர்கள் பணக்காரர்களும், பெரும் வியாபாரிகளும்தான். ஆனால், மாகாணங்களிடம் இருக்கும் நிலவரி, விற்பனை வரி ஆகியவைகள், அதிகமாக வளரக்கூடியவை அல்ல, வருமானத்தை அதிகரிக்கக் கூடியவை அல்ல. ஏனெனில் இவைகளைச் செலுத்துபவர்கள் ஏழை மக்கள்!

எனவே, எதிர்காலத்தில் மாகாணங்களுக்கு, வருமானம் குறையக் கூடுமேயொழிய வளர வழியுமில்லை! வக்குமில்லை!! இப்பொழுது, இம்மாகாணத்தை ஆள்பவர்களும், மத்திய சர்க்காரில் வீற்றிருப்பவர்களும், ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் என்றாலும், இன்றுள்ள நிலைமையில் மேலிடத்துக்கும் இவர்களுக்கும் பூசலும் புகைச்சலும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது.

பணம் வேண்டும் என இவர்கள் கேட்கவும், இல்லையென்று அவர்கள் கூறவும், என் செய்வேன், இப்படியா கூறுவது என்று இவர்கள் முனகவும், கோபிக்காதே, பார் நம் படைகளை, காஷ்மீர யுத்தத்தை என்று காட்டவும் ஆனநிலை இன்று நிலவுகிறது!

(2-ம் பக்கம் பார்க்க)

[பழமைப் பலிபீடம்]

பாலைவனக் 'குயில்'கள்!

[அரங்கண்ணல்]

கல்யாணம் நடைபெறும்!

சுற்றம் குழுமிநின்று வாழ்த்தும்!

பரிசுகளைச் சொரிவர்!

மேளதாளம் முழங்கும்!

விருந்து,கேளிக்கை யாவும்உண்டு!

மணமக்களும் இருப்பர்!

அவர்தம் பெற்றோரும் நிற்பர்!

ஆனால்,

களிப்பு இருக்காது!

சோகபிம்பங்களாக நிற்பர்!

குமுறும் வேதனை நிலவும்!

பரிவும், பக்சாதாபமும், உலவும்!

மோகனம்' இருக்காது; 'முகாரி'

ன் எழும்பும!

உள்ளங்கள் உடைந்து கிடக்கும்!

ரத்து அழ முடியாமல் தத்

ப்பாள் பெண்!

எல்லோர் கண்களிலும் கண்ணீர்

யும்!

கல்யாணவீடு, கருமாதி வீடாகக்

ட்சி தரும்!

காரணம்

மணவறையில், 'மாப்பிள்ளை'

நக்கிறார் மனித உருவில் அல்ல,

ல் 'மரப்பலகையாக' என்பதால்!

மரப்பலகை மாப்பிள்ளைக்கும்,

ர்க்கொடிக்கும் 'திரு'மணம் நடை

றுவதால்!

வாழ வேண்டிய, வனிதையின்

வு, வாடப்போகிறதே என்ப

ல்!

வாடாத ரோஜா, ஆடாத கொடி

அகப்பட்டுக்கொண்டதே என்ப

ல்!

எனினும்

எல்லாக் காரியங்களும் நடைபெற்

கொண்டேயிருக்கும், வரிசைகள்

ங்குவர், மேளம் முழங்குவர்,

ப்பலகை மணமகனை' ஏந்திக்

ண்டு ஒருவர் நிற்க, மங்கள காரி

தை 'மதகுரு' நடத்துவிக்க யாவும் நடைபெறும். குமுறி நிற்போர் கொந்தளித்து அழுவோர், சோக பிம்பமான மணமக்களின் பெற்றோர் யாவரும் சம்பிரதாயச் சடங்குகளை நடத்திகொண்டேயிருப்பர்!

சூடாத பூப் போன்ற மங்கை நல்லாளுக்கு ஆடாத மரக்கட்டையா புருடனென்று யாரும் கேட்கமாட்டார்கள்!

பெற்றெடுத்த பைங்கொடியைப் பேசாத 'பொருள்' தனுக்கோ, வளர்த்துத் தருவது என்றெவரும் பேசமாட்டார்!

கொஞ்சுகின்ற இக்கிளிக்கு கோடரிக் கட்டைதானா, குணாளன் என்று யாரும் கூறமாட்டார்!

குடும்பத்தின் நல்விளக்கை, 'குமரி'ச்செல்வத்தை, மாற்றுக்குறையாத் தங்கத்தை 'மரக்கட்டை'க்கா மண முடிப்பது என்றெவரும் சொல்ல மாட்டார்!

எழும்பாத அழுகுரல்களுக்கிடையே, அருவியெனச் சொரியும் கண்ணீர்த் துளிகளினூடே, சோக பிம்பங்கள் சூழ்ந்து நிற்க, மதகுருவின் மங்களச் சொல்லும் பன்னீர்த் துளியும் சிதற, மணவினை நடைபெறும், மரக்கட்டைக்கும், 'மலர்க்கொடிக்கும்!'

* * *

மனம் பதைக்கும் இந்தத் திருமணம், கற்பனையின் சிருஷ்டியல்ல, மலர்க்கொடி போன்ற ஒரு இளங்குமரிக்கும், மயிர் நரைத்துப்போன ஒரு 'தாத்தா'வுக்கும் நடைபெறும் பொருந்தா மணத்தைச் சிருஷ்டித்துக் காட்டுவதல்ல, பிடிக்காத ஒருவனை பெற்றோர் தம் பிடிவாதத்தால் தம் மகளுக்கு மணம் செய்விக்கும் 'மனந்தாங்கா' நிகழ்ச்சியைச் சித்தரிக்கும் வர்ணனையல்ல, மரக்கட்டை—மலர்கொடி மணக்காட்சி!

நினைத்தாலே நெஞ்சுருகக் கூடிய இந்நிகழ்ச்சி உண்மையாகவே நடப்பது—இன்றும் நடந்து கொண்டிருப்பது. மரக்கட்டை மணமகனுக்கும் மலர்க்கொடி மணமகளுக்கும் நடைபெறும் இத்திருமண விழாவிலே, கண்ணீர் நிறைந்து கிடக்கும், மண மகளைப் பெற்றோர் பெரு மூச்செறிவர், 'மரக்கட்டை'யை மணமகனாக வைத்து மணவிழாவை நடத்தும் மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கும் அதைவிடப் பன்மடங்கு மனத்துயர் எழும்பும், மரக்கட்டையைக்காணும் போது மனம்பதறுவர், துடிப்பர், 'மனித உருவில்' இருக்க வேண்டிய மகனுக்குப்பதில் 'மரப்பலகை' இருப்பதைக் காணத் துடிதுடித்துப் போவர்! கல்யாணத்தை நடத்துவிக்க வந்த, சுற்றத்தினரும், சோகபிம்பங்களாய், சொல்லொணாத் துயருடையராய்த் தானிருப்பர்!!

இவ்வளவு வேதனையும், விம்மலும், துயரமும், சோகமும், வருத்தமும், கண்ணீரும் அங்கு இருந்தாலும், 'அது' நடைபெறத்தான் செய்யும்! எவருக்கும் ஏன் இந்தக் 'கண்ணாவிக் கல்யாணம்' என்று கேட்கத் தோன்றாது, தோன்றினாலும் கேட்கமாட்டார்கள், அது பரம்பரை வழக்கம், பாட்டன் பூட்டன் காலத்திலிருந்து வருவது, அதை மீறுவது ஆபத்தைத் தேடிக்கொள்வது என்ற பயம், நம்பிக்கை காரணமாக!

* * *

கண்ணாவிக் கல்யாணம் நடைபெற்று, முதல் நாள் போய், இரண்டாம் நாள் கழிந்து மூன்றாம் நாளும் சென்றுவிடும். நாலாம் நாள் வந்ததும், மரக்கட்டை—மலர்முகவதி திருமண நிகழ்ச்சியைவிட மனங்கூசும், சடங்கு ஒன்று நடைபெறும். மூன்று தினங்களுக்குமுன் மேளதாளம் முழங்கிய வீட்டில் ஒப்பாரி எழும்பும்! உள்ளத்தில் வேதனையிருந்தாலும் மறைத்து,

மணநாளன்று வாழ்த்துக்களை உச்சரித்த அனைவரும் கதறுவர்! ஊர் முழுதும் கூடும், உறவினர் அனைவரும் வருவர்! அழுவர், தேம்புவர், 'ஐயகோ' என்பர்!

மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர் புத்தாடை அணிவித்து, புது மலர் மாலை சூட்டி, புது மணப்பெண் என்று கூறிப் பல்லக்கில் வைத்து, பவனி வரச்செய்து, படாடோபமுடன், திருமணம் செய்துவைக்கப்பட்ட மணமகள் மறுபடியும், எல்லோர் மத்தியிலும் கொண்டுவரப்படுவாள்! அன்று மங்கல வாழ்த்துக்கள் கூறப்பட்ட அதே இடத்தில் அதே கூட்டத்தில் ஒப்பாரி எழும்பும், அழுகுரல் ஒலிக்கும்!

அவள் கூந்தல் அவிழ்த்துவிடப்படும், அதிலே செருகப்பட்ட மலர் பிடுங்கி எறியப்படும், பட்டாடை அணிந்த அவளுக்கு வெள்ளையுடை அணிவிப்பர், அழகுக்கு அழகூட்டிக் கொண்டிருந்த அணிபணிகள் யாவும் கழற்றப்படும்! மூன்று நாட்களுக்கு முன் சுமங்கலி ஆக்கப்பட்ட அப்பொற்கொடி இன்று அமங்கலியாக்கப்படுவாள்! இனி, அவள் மணமற்ற மலர், சமுதாயத்துக்கு "விதவை" என்று அழுகுரல், அலறல், 'ஐயோ, பாவம்!' என்ற பரிதாபம் ஆகியவைகளுக்கிடையே அறிமுகம் செய்துவைக்கப்படுவாள்! புருடனை இழந்தவள், கணவனை இழந்த காரிகை என்ற ஒப்பாரியினூடே ஊராருக்குத் தெரிவிக்கப்படுவாள்!

மூன்று தினங்களுக்கு முன் கல்யாணம் நடைபெற்ற அதே வீட்டில் கருமாதி நடைபெறும்! மரப்பலகையுடன் மணமுடித்து வைக்கப்பட்ட அந்த மங்கை நல்லாளின் வாழ்வு கசக்கி எறியப்படும், அவள் நரம்பு இல்லாத வீணையாக்கப் படுவாள், பாடாத தேனீ, உலவாத தென்றல், பசியில்லா நல்வயிறு என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு, விதவை ஆக்கப் படுவாள்!

* * *

அறிவு மணங் கமழும், இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில்கூட, இப்படியுமா நடைபெறுகிறது, என்று வியக்கத்தான் தோன்றும் இந் நிகழ்ச்சி! மரப்பலகையுடன் மணமுடித்து வைப்பது, பின் மூன்று நாட்களுக்குள் அவளை விதவை ஆக்கி, மூலையில் உட்கார வைப்பது என்ற காட்சி, எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் உருக்கத்தான் செய்யும்!

இந்தக் கோரக் காட்சியின், நிலைக்களம், இந்தியாவைவிடப்பெரியதும், மக்கள் தொகை அதிகமாக உடையதும், ஆசியாவின் ஒரு கண் என்று போற்றப்படுவதும், தற்போது செங்கோடி ஆட்சியின் கீழ் வந்திருப்பதுமான சீனாதான்! மகளிரை, மண்குலம் என்ற நினைப்பும், அடங்கியொடுங்கிக் கிடக்க வேண்டியவர்கள் தான் அவர்கள், ஆண்களைப்போல சமவுரிமையும் சமவாழ்வும் பெற்றுச் சுதந்தரக் கிளிகளாய்த் திரிவதற்கு இலாயக்கற்றவர்கள்; அப்படி, செய்வது 'பாபம்,' அடுக்காது, கட்டிய கணவன், கொண்ட மாமி, ஆகியோருக்குப்பயபக்தியுடன்'சிச்ருஷை'கள் செய்வதே, பெண்ணாய்ப் பிறந்ததன் கடன், என்ற எண்ணங்கள் இங்குதான் என்றல்ல, அங்கும் உண்டு,—அதிகமான அளவில்!

தாத்தாவுக்கு, தளிர் போன்ற சிறுமியை மணமுடித்து வைப்பதும், தள்ளாத கிழவன் திடீரென்று இறந்தால், அத்தளிர்மேனியாள் 'மஞ்சள், குங்குமம்' இழந்து, முக்காடிட்டுக் கொண்டு, மூலையிலேயே கிடக்கவேண்டும் என்றும், இங்குள்ள வைதீகம் கூறுவதுபோல அங்கும் உண்டு! கட்டிய புருடன் இறந்துவிட்டால், அவன் மனைவி — இளமை பூரித்துக் கிடந்தாலும், இன்பம் அனுபவிக்க வேண்டிய வயதுடையாள் என்றாலும், அவள் விதவையாக்கப்படவேண்டும், அவள் வாழ்வு இன்பம் அறுக்கப்பட வேண்டும், "அபாய அறிகுறி" என்று சமுதாயத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தப் படவேண்டும், நாலு பேர் முன்னிலையில் வரக்கூடாது, நல்ல சகுனமல்ல புறப்படும்போது அவள் வருவது, என்று இங்குள்ள சனாதனம் சீறுகிறதே, இது, சீனாவிலும் உண்டு!

பழமையின் கோர நர்த்தனம், இந்தியாவைப் போலவே சீனாவிலும், இன்றும் நடைபெறுகிறது! மூடநம்பிக்கையும், முரட்டுப் போக்கும் மூதாதையர் சொல்லி வைத்து[…] சென்றது என்ற முரண்பட்ட வா[…]மும், இதை மீறினால் ஆபத்து[…] அதை மீறினால் அடுக்காது என்[…] சஞ்சலமும், பயமும்,இன்னும் ஆட்[…] புரிகிறது, அங்கு! அந்த மூடநம்பி[…]கையின் காட்சி ஒன்றுதான், நாம் மேலே சித்தரித்திருப்பது! பெண்[…]கள், அங்கு கூண்டுக் கிளிகள்தான்! பேசக்கூடாத, பெண்சிலைகள்தான்!

கல்யாணம் நடந்து, மணமகள் கணவன் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டால் மாமிதான் பெரியவர், அவர் சொல் கேட்டுக் கீழ்ப்படிந்துநடப்பதுதான் 'தர்மம்,' நியதி, ஒழுங்கு என்[…] இங்கு கூறப்படுவதுபோலச், சீனாவிலும், மருமகளை ஆட்டிப் படைப்பது மாமியார்தான்!

இங்கு, எத்தனை யெத்தனை குடும்பங்களில் மாமி — மருமகள் மயிர்பிடிச் சண்டைகள் நடை[…] பெறுகின்றன, இதைப்போல, அங்கும் நடைபெறும். மாமியால் ஏற்பட்ட தொல்லைகள் காரணமாக எத்தனை யெத்தனையோ குலவிளக்குகள், பெண்மணிகள் ஆற்றில் விழுந்தோ, கிணற்றில் குதித்தோ, அர்த்தராத்திரியில் தூக்கு மாட்டிக்கொண்டோ தற்கொலை செய்துகொள்கிறார்கள்லவா, இங்கு! இந்த வேதனை நிகழ்ச்சிகள் சீனாவிலும் நடந்து வரு[…]கின்றன!

கொழுநனைப்பேணி, கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருடன் என்று இருக்கவேண்டும் என்[…] இங்கு போதிக்கப்பட்டுப் பெண்கள் பிறந்ததே, ஆண்களுக்கு உழைத்துப் போடத்தான் என்று பெண்ணடிமை பேசப்படுவது போல அங்கும் பேசப்படுவதுண்டு! மாமியார் தொல்லை, வீட்டுக்கஷ்டம் ஆகியவைகள் தாங்காது, தூண்டில் புழுப்போல் துடித்துத் தவிக்கும், பெண்களைப் பார்த்து, பல வயதுவந்த பெண்கள், "ஏ, அப்பா! கல்யாணமா, வேண்டாம் அந்த விபரீதம்!!" என்று, மணவினையை வெறுத்து, "கல்யாணம் செய்து கொள்ளச் சொன்னால் கழுத்தில் சுருக்கு மாட்டிக் கொள்வோம்!"

(2-ம் பக்கம் பார்க்க)

Edited Printed & Published by C. N. Annadurai M. A. at "Dravidanadu" Press, 95, Tirukkachinambi Street, Kancheepuram.